

Dictamen 10/2008

Vist l'**Avantprojecte de la Llei d'Educació de Catalunya**, el Ple del Consell Escolar de Catalunya, reunit a Barcelona el 7 de juliol de 2008, amb l'estudi previ de la subcomissió corresponent i en compliment de l'article 9.1 de la Llei 25/1985, de 10 de desembre, dels consells escolars, ha aprovat per **majoria**, amb 28 vots a favor, 10 en contra i 1 abstenció, aquest **DICTAMEN**:

FETS

Primer

La Generalitat de Catalunya, en virtut del que preveu l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, assumeix la responsabilitat de garantir de manera efectiva els drets a l'educació de qualitat per a tothom i a l'accés en condicions d'igualtat.

La Llei d'Educació vol néixer amb la voluntat de donar resposta als requeriments i els compromisos continguts en el gran acord social que va representar el Pacte Nacional per a l'Educació, en el qual es va expressar la necessitat de millorar el nostre sistema educatiu. Una de les conclusions més destacades del Pacte és precisament la proposta que el Parlament de Catalunya aprovi una llei catalana d'educació per tal de recollir les principals aportacions del Pacte i contribuir a la millora del sistema educatiu de Catalunya.

La llei fixa les pautes bàsiques que hauran de complir tots els agents del sistema educatiu i determina els sistemes d'avaluació i d'inspecció que, més enllà de l'anàlisi del compliment de la norma, informaran dels resultats i dels processos i verificaran l'adequació als objectius perseguits.

Així, doncs, la llei proposa un cos legal que:

- defineix els principis generals que inspiren el sistema educatiu;
- consolida un projecte educatiu de país;
- determina com els centres educatius ofereixen un servei educatiu de qualitat, que garanteix l'accés en condicions d'igualtat, i fixa les bases del servei públic d'educació de Catalunya;
- fixa els principis generals de la regulació del règim lingüístic en l'àmbit de l'ensenyament;
- regula el desenvolupament de l'autonomia dels centres docents públics;
- dóna pautes i referents per a l'organització de l'acció educativa i els continguts dels ensenyaments;
- caracteritza la professió docent i estableix la funció pública docent a Catalunya;
- assegura un sistema d'avaluació com a garantia d'ajust del sistema als principis i les finalitats;

- estableix una base jurídica i administrativa de les competències i l'organització territorial de l'Administració educativa, posant les bases de la cooperació estable entre l'Administració local i l'Administració educativa;
- i concreta els drets i els deures de les famílies en el procés educatiu.

Segon

En data 29 d'abril de 2008, d'acord amb el que estableix l'article 9.1 de la Llei 25/1985, de 10 de desembre, dels consells escolars, ha estat tramès per a consulta al Consell Escolar de Catalunya l'avantprojecte de llei objecte d'aquest dictamen.

Tercer

Aquest dictamen s'emet en aplicació del que disposen els articles 9, 11 i 14 del Reglament del Consell Escolar de Catalunya.

CONSIDERACIÓ GENERAL

El Consell Escolar de Catalunya ha efectuat un procés minuciós d'estudi de l'Avantprojecte de la Llei d'Educació de Catalunya complint amb allò que està establert, i ho ha fet amb la intensitat que demana un pronunciament sobre la primera llei d'educació de caràcter general pròpia del nostre país. Les propostes i les reflexions que aquest dictamen conté són, doncs, fruit d'un ampli debat que s'ha produït al si del Consell.

Tot i això, algunes de les qüestions que s'han expressat i que s'exposen al dictamen no han pogut ser consensuades perquè les visions legítimes dels diferents sectors no han trobat un punt de confluència que les pogués englobar, o bé que permetés arribar a suggerir propostes alternatives.

Es remarca també la importància que ha representat l'informe del Consell sobre el document de bases de la llei, moltes de les propostes del qual han estat recollides a l'articulat.

Durant l'estudi s'ha posat de manifest que cal tenir molt present el Pacte Nacional per a l'Educació i que cal emprar termes i idees que van ser fruit de l'acord assolit, i que serien novament objecte de consens en la nova llei. El Pacte aposta amb fermesa per l'aprovació d'una llei estable en el marc educatiu que potenciï l'acció educativa dels centres i del professorat. Es destaca també que la llei constitueix una oportunitat única per definir i concretar aquells aspectes que es deriven del desplegament de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i que singularitzi el nostre sistema educatiu, en millori la qualitat i el doti de prou estabilitat per assolir els seus objectius.

Així, la Generalitat ha d'establir un model educatiu d'interès públic que garanteixi a totes les persones el dret a una educació de qualitat en condicions d'igualtat. El concepte de servei públic educatiu que figura al Pacte Nacional per a l'Educació s'entén equivalent al model

educatiu d'interès públic que es determina a l'Estatut d'Autonomia. El servei públic d'educació pren com a fonaments la igualtat, l'equitat i la justícia social, que permeten oferir una educació gratuïta i de qualitat.

Amb la finalitat de garantir a totes les persones l'accés, en condicions d'igualtat, a una educació de qualitat en els ensenyaments obligatoris, la Generalitat organitza i sosté el servei públic d'educació.

Es deixa constància que aquest Consell vol conèixer la memòria econòmica que acompanya l'avantprojecte de llei.

La valoració del document de l'Avantprojecte de Llei d'Educació de Catalunya és que es tracta d'una llei excessivament extensa. Probablement, una part de l'extensió podria corregir-se tot revisant els elements que ja són presents a la normativa de caràcter bàsic i que no caldria reproduir. Caldria aconseguir el difícil equilibri entre el desenvolupament de la normativa bàsica estatal en matèria educativa, sense recórrer a repeticions literals, i la coherència del text legal en la seva globalitat, que no pot deixar de recollir alguns aspectes de la normativa bàsica. Es vol fer notar també que en alguns casos caldria buscar més precisió terminològica i coherència entre articles que es refereixen a les mateixes qüestions, especialment quan defineixen drets i deures, o quan poden generar contradiccions en relació amb altres normatives.

Finalment, s'ha considerat oportú recomanar que es faci un esforç per limitar el contingut de la llei als aspectes essencials, relacionats amb la definició dels drets i els deures, l'establiment dels principis i els criteris generals, com també les garanties del dret a l'educació, per poder-ho desplegar posteriorment en les normatives que se'n derivin. La llei hauria de tenir la flexibilitat suficient que permeti adaptar-la als canvis de la societat actual sense necessitat de modificar-la. Especialment, el contingut vinculat als aspectes més tècnics hauria de ser molt reduït i flexible i hauria de quedar més obert, tot evitant la descripció detallada d'aspectes propis del desplegament reglamentari.

CONSIDERACIONS AL TEXT DE LA DISPOSICIÓ

0. AL TÍTOL PRELIMINAR

Aquest títol consta de tres articles.

0.1. Es demana revisar els principis perquè hi quedin recollits els drets i els deures fonamentals que l'ordenament jurídic reconeix i es faci esment a la responsabilitat de la Generalitat i els poders públics de garantir-los.

0.2. Cap disposició que dictin els poders públics de Catalunya pot ser desplegada, aplicada o interpretada de manera que redueixi o limiti els drets fonamentals que la Constitució

reconeix, com és el dret de la llibertat d'ensenyament, que hauria de ser recollit explícitament en aquest títol del l'avantprojecte.

0.3. Respecte al dret de pares i mares que els fills i les filles rebin formació religiosa i moral que estigui d'acord amb les seves conviccions, cal esmentar la garantia del dret. De tota manera, no hi ha acord que aquest dret pugui contradir-se amb la possibilitat que se'ls assigni un centre que no sigui el de preferència.

Quant a l'ensenyament laic, es demana que es reproduïxi allò que estableix l'Estatut d'Autonomia de Catalunya a l'article 21.2.

0.4. Amb referència al projecte lingüístic que tots els centres han d'elaborar, es considera que hauria de ser el Departament d'Educació qui emmarqués el tractament de les llengües i no deixar-ho a instàncies de cada centre. Quant al tema de conèixer i dominar les llengües oficials, aquesta obligatorietat s'ha d'estendre a tot el personal que realitza tasques educatives, i no només el docent (art. 3).

0.5. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 2, apartat a):
 - afegir al punt 1 el principi de justícia;
 - revisar al punt 6 "El conreu de la cultura pròpia", perquè no és un terme adequat i no reflecteix el desenvolupament de la cultura de Catalunya.
- b) A l'article 2, apartat b):
 - canviar l'ordre de les capacitats que s'expressen al punt 1: primer, les físiques i després, les intel·lectuals;
 - millorar la redacció del punt 3 i fer referència a la llengua i la cultura catalanes.

1. AL TÍTOL I: *DRET A L'EDUCACIÓ I SISTEMA EDUCATIU*

El títol conté sis articles.

1.1. Es proposa suprimir el Títol IX, i així se'n deixa constància al dictamen, i incloure un nou article en aquest Títol I o al Títol II amb la redacció següent: "La imposició de mesures correctores i sancions ha de contribuir al manteniment i la millora del procés educatiu de l'alumnat. Les normes de desplegament d'aquesta llei han de regular les circumstàncies per a la gradació de la seva aplicació, el procediment i els òrgans competents per aplicar-les".

1.2. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 5, modificar la redacció perquè hi consti que, mitjançant la planificació, cal atendre la demanda.

- b) A l'article 6:
 - assenyalar a l'apartat 1 que el segon cicle d'educació infantil ha de ser d'oferta universal, però no obligatori;
 - precisar a l'apartat 2 que els ensenyaments obligatoris seran gratuïts en el futur, perquè ara no ho són.

- c) A l'article 8, apartat 3:
 - esmentar, a més de la comunitat educativa, "i els òrgans de coordinació";
 - afegir que la direcció del centre "ha de crear les condicions per fer efectiva la participació".

- d) A l'article 9, indicar d'una manera clara i explícita que el mapa escolar general inclou el mapa escolar de l'educació especial.

2. AL TÍTOL II: LA COMUNITAT EDUCATIVA

Aquest títol consta de cinc capítols i un total de quinze articles.

2.1. Com a principi general, es demana que en la definició de comunitat educativa es tingui una visió àmplia més enllà del marc escolar i que inclogui els col·lectius i agents socials que col·laboren en el procés educatiu. Tot i això, es constata la dificultat que pot produir un concepte tan obert de la comunitat educativa i, per tant, en la definició de drets i deures, cal concretar que la comunitat escolar, representada al consell escolar del centre, està inclosa a la comunitat educativa (art. 10).

2.2. Quant a la carta de compromís educatiu, es demana recollir que és una de les concrecions de la participació de les famílies en el projecte educatiu de centre, elaborat i aprovat pel consell escolar, com també que el compromís educatiu és molt més que les normes de convivència. Cal considerar el respecte de les famílies al projecte educatiu i el caràcter propi del centre, i que la carta s'ha de fer pública pels mitjans que reglamentàriament es determinin. En tot cas, convé aclarir quines conseqüències pot tenir la no acceptació de la carta i que no s'ha de vincular a la matriculació (art. 11).

2.3. Es proposa que cada col·lectiu sigui tractat en l'articulat seguint una mateixa estructura. Es demana que, quan es faci referència a les famílies, es tingui en compte la recomanació 1.501 de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, publicada també pel Departament d'Ensenyament amb el suport de totes les federacions d'AMPA de Catalunya.

2.4. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 10, incloure "l'Administració educativa" i "els ens locals".

b) A l'article 11:

- suprimir "tota" de la frase "amb la participació de tota la comunitat educativa";
- afegir una referència explícita al personal d'administració i serveis, concretament al que fa tasques educatives i de suport a la docència;
- substituir "les famílies han d'acceptar " per "les famílies han de conèixer i respectar la carta de compromís educatiu".

Al Capítol 1: L'alumnat

2.5. En aquest capítol es demana destacar que els alumnes han de ser protagonistes actius del seu procés d'aprenentatge. Tot i així, hi ha dubtes que la llei hagi d'explicitar amb tant detall els drets i els deures de l'alumnat (art. 12 i 13).

2.6. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

a) A l'article 12.2:

- afegir a l'apartat b), després de "n'incentivi", "i en valori";
- afegir a l'apartat g) "participar en l'elecció de delegats i els òrgans de govern".

b) A l'article 13.1, incloure-hi, després "de l'autoritat", "i el reconeixement de la competència docent del professorat".

c) A l'article 13.2.b) afegir-hi "i participar en la seva elaboració i aplicació".

Al Capítol 2: Les famílies

2.7. Cal incloure a la llei el principi que els poders públics han de garantir la participació de les famílies. En aquest sentit, es demana que el Govern promogui mesures adequades per facilitar l'assistència de pares i mares a les diferents convocatòries que efectuen tant els centres escolars com els organismes de participació i govern en què tenen representació. D'acord amb el Pacte Nacional, el Govern impulsarà aquelles mesures que facilitin a les federacions i confederacions d'AMPA atendre adequadament els compromisos derivats de la seva representació institucional (art. 16 i 17).

2.8. L'articulat de la llei ha de distingir entre el terme genèric "famílies", que no té entitat jurídica, i "pares, mares i/o tutors legals", malgrat el fet constatat que la LOE esmenta moltes vegades aquest terme de famílies, acompanyat o no de pares o tutors dels alumnes (art. 16 i 17).

Al Capítol 3: El professorat

2.9. Caldria articular millor les referències a la funció docent. Així mateix, cal matisar que el professorat té el dret de participar en la definició del projecte educatiu, amb l'excepció del

caràcter propi del centre que correspon al titular, i el deure de coresponsabilitzar-se de la seva aplicació (art. 18 i 79).

2.10. Cal també especificar-hi els límits de l'autonomia del professorat: el professorat gaudeix d'autonomia dintre dels límits que determina la legislació i en el marc del projecte educatiu (art. 18).

2.11. Cal esmentar el paper de les associacions de professionals de l'educació, professorat i mestres (art. 19).

2.12. Es troba a faltar una referència als altres professionals educatius que intervenen en els centres i al personal que dóna suport a la tasca docent. Tothom està d'acord que aquests professionals formen part, conjuntament amb el professorat, de l'equip docent que desenvolupa el projecte educatiu del centre (art. 19).

2.13. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

a) A l'article 18:

- explicitar a l'apartat 1 que la responsabilitat del procés educatiu és "en els centres";
- introduir a l'apartat 3 la idea que l'autonomia es gaudeix en el marc del treball col·lectiu de l'activitat del centre i en el marc del projecte educatiu i dels valors universals.

b) Article 19:

- afegir a l'apartat 1.a), després de "que tenen encomanats", "d'acord amb els principis de l'especialitat docent";
- substituir a l'apartat 1.b) "pels centres dins o fora del recinte educatiu, i participar-hi" per "i organitzades a través dels òrgans de coordinació del centre".

Al Capítol 4: *La convivència*

2.14. Es recomana enfocar aquest capítol d'una manera més genèrica i destacar processos i metodologies per millorar la convivència i la prevenció i la resolució dels conflictes, com és ara la mediació –que és un dels procediments– i també l'educació per a la pau, l'educació emocional, l'educació de les habilitats socials, etc. (art. 20).

2.15. En lloc de "possibilitat", l'Administració educativa ha d'assegurar l'opció d'assistència lletrada gratuïta al professorat i altre personal dels centres educatius sostinguts amb fons públics víctimes de violència escolar (art. 21).

2.16. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 20.3, afegir-hi "i la comunitat educativa" perquè no correspon només al Departament l'adopció de mesures i iniciatives per fomentar la convivència i la resolució pacífica de conflictes.
- b) A l'article 21:
 - afegir a l'apartat 1, després del "El Govern i el Departament", "els centres i els titulars", perquè és responsabilitat compartida;
 - afegir a l'apartat 2 "en tots els centres sostinguts amb fons públics" i "per a tots els alumnes", perquè tingui un sentit global;
 - revisar o suprimir a l'apartat 3 la frase: "En el supòsit que (...) adolescència", perquè no hi hagi una contradicció amb l'ordenament jurídic específic;
 - suprimir a l'apartat 3, després de "mesures", la paraula "normatives".

Al Capítol 5: *Centres educatius, educació en el lleure i entorn social*

2.17. Es valora positivament la incorporació d'aquest capítol, perquè representa un element innovador i interessant. Tot i així, s'assenyalen diverses aportacions a tenir en compte.

2.18. La regulació d'aquest tema s'ha de fer mitjançant una normativa específica. S'hauria d'establir d'una manera clara el paper que correspon als centres públics, a l'Administració local i a les entitats respecte a l'ús de les instal·lacions escolars (art. 22).

2.19. Cal precisar qui pot establir acords amb associacions sense ànim de lucre per a l'ús de les instal·lacions dels centres més enllà de l'horari escolar, i no de l'horari lectiu perquè té una connotació lligada a les activitats curriculars dels alumnes. Cal fer notar que les activitats haurien d'estar obertes a tothom (art. 22).

2.20. Les prioritats a potenciar que s'assenyalen per a les accions educatives a l'entorn s'haurien de plantejar d'una manera més genèrica, o bé afegir-ne d'altres que també són importants, per exemple, el coneixement de la cultura catalana (art. 23).

2.21. Els plans o programes socioeducatius d'entorn han de donar suport a les AMPA perquè organitzin activitats al centre o a la zona (art. 23).

2.22. Respecte al foment de l'equitat en l'educació en el lleure, no es poden proposar activitats excoents i es demana que es faci una referència explícita als infants i joves amb tot tipus de discapacitats, que també han de poder accedir-hi (art. 24).

2.23. Es troba a faltar en algun punt del capítol que cal preveure altres sistemes de participació, a més dels establerts, que integrin les aportacions de l'àmbit del lleure.

2.24. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 22.2, refondre els apartats 2 i 4 en un de sol perquè formen part d'una mateixa reglamentació.
- b) A l'article 23.1, considerar, a més de la zona educativa, altres marcs territorials.

3. AL TÍTOL III: EL SERVEI PÚBLIC D'EDUCACIÓ

Aquest títol conté dos capítols i deu articles.

Al Capítol 1: *Principis generals*

3.1. Cal definir explícitament el servei públic d'educació en els mateixos termes que es van consensuar al Pacte Nacional per a l'Educació, en el qual també s'entén com a equivalent al model educatiu d'interès públic que determina l'article 21 de l'Estatut. En tot cas, hi ha consens en el model educatiu d'interès públic a què fa referència l'article 21 de l'Estatut, des del moment que la Generalitat organitza i sosté el servei públic d'educació, i, per tant, es demana que la llei ho esmenti explícitament (art. 25).

3.2. Cal articular la voluntat definitòria de l'article 25 amb el contingut de l'article 181.

3.3. Es fa constar que no s'esmenta la llibertat d'ensenyament, que és un principi bàsic constitucional.

Es proposa, en aquest mateix context, substituir "igualtat" per "equitat", ja que aquest concepte inclou suficiència i compensació per a qui més ho necessita (art. 25).

3.4. Dels principis ordenadors de la prestació del servei públic d'educació no es desprèn la garantia ni la relació entre gratuïtat, ensenyaments obligatoris i llocs escolars. Per tant, es considera que, per fer-la efectiva, s'haurà de preveure l'analogia de recursos per als centres públics i els privats concertats (art. 26).

3.5. Sobre el principi d'escolarització mixta, es produeix un debat amb dos posicions: d'una banda, es demana suprimir l'apartat perquè pot tenir problemes d'inconstitucionalitat i, d'altra, es defensa la seva necessitat perquè es considera que els infants tenen el dret a ser educats i créixer en contextos plurals (art. 26).

3.6. Es valora la importància del principi de responsabilització de tots els centres en l'escolarització de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu (art. 26).

3.7. Les necessitats d'escolarització no responen només a la demanda, sinó també a l'oferta i, per això, s'estableix la planificació educativa. Cal que la planificació faci referència a la

totalitat dels ensenyaments, més enllà de les etapes obligatòries i, a més de garantir la qualitat, s'ha de garantir el dret a l'educació. Aquesta planificació ha d'anar acompanyada del control i l'avaluació del servei públic d'educació (art. 26 i 27).

3.8. La incorporació al concert educatiu ha de ser a petició del centre. A més de complir els requisits corresponents, ha d'haver-hi compromisos per part del centre, ja que la definició de servei públic comporta també coresponsabilitat i compromís (art. 28).

3.9. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) En el text de l'avantprojecte de llei es fa referència en diverses ocasions a "zona educativa", però no hi ha una definició concreta. La zona educativa es podria definir en funció de la comissió d'escolarització, en el sentit que atengui un mínim de centres del tram obligatori.
- b) Si la planificació té caràcter territorial, ha de comptar amb les administracions locals i no s'ha de plantejar necessàriament per zones educatives.
- c) A l'article 25:
 - adequar la redacció de l'apartat 2 a l'article 108.4 de la LOE, que té la consideració de bàsic: "La prestació del servei públic d'educació es fa a través dels centres públics i privats concertats";
 - sobre la redacció de l'apartat 4, es plantegen tres opcions, atès que no hi ha acord:
 - redactar-lo de nou en els termes següents: "El finançament amb recursos públics dels centres privats concertats que integren el servei públic es basa, amb criteris de suficiència, en els mòduls econòmics del concert educatiu. En qualsevol cas, l'import dels mòduls ha de garantir la plena gratuïtat dels ensenyaments objecte de concert general";
 - substituir "en els termes establerts en la legislació vigent" per "en els termes que s'estableixin";
 - l'apartat 4 parla del model de concert vigent actualment d'acord amb les condicions que la llei exigeix, del qual se'n deriven uns mòduls que poden variar, per tant no és oportú canviar la redacció.
- d) A l'article 26:
 - precisar a l'apartat 1.c) "servei públic d'educació";
 - suprimir a l'apartat 2 la referència als convenis amb l'Administració local, perquè qui ha de garantir el servei públic d'educació és el Govern.

- e) A l'article 27:
- citar a l'apartat 2 els agents socials;
 - no sembla adequat establir a l'apartat 2, com a criteri de planificació, la previsió territorial de la demanda i, per una altra part, es veu necessària una perspectiva de futur;
 - esmentar un altre criteri de planificació a l'apartat 2: l'escolarització d'alumnat amb necessitats educatives especials, perquè afecta les ràtios;
 - tenir en compte en la base de la planificació, a més d'altres qüestions, la demanda real de les famílies.
- f) A l'article 28:
- aclarir al títol el significat de l'expressió "llocs escolars";
 - recollir a l'apartat 1 que "el Govern crea centres", no "estableix";
 - definir a l'apartat 1 "adients" de l'expressió "terrenys suficients i adients" i relacionar-ho amb la contribució a la cohesió social;
 - substituir a l'apartat 2 "es poden incorporar, si escau, a la prestació del servei públic", que té un caràcter discrecional, pel que recull l'article 116 de la LOE : "els centres es poden acollir".

Al Capítol 2: *Escolarització i garanties de gratuïtat*

3.10. Cal afegir a l'articulat, a més de les funcions de participació que corresponen per llei al consell escolar de cada centre, les de les direccions dels centres públics i de la titularitat dels centres privats concertats (art. 29).

3.11. No hi ha acord sobre si els criteris de prioritat en l'accés han de figurar a la llei o no. S'apunta que cal revisar-ne el contingut (art. 30).

3.12. Es valora positivament que s'estableixi un nombre màxim d'alumnes amb necessitats educatives específiques per centre, que hauria de ser uniforme a cada zona escolar amb les necessàries variacions en funció de les especificitats de les distintes zones (art. 31).

3.13. Es demana que es defineixin millor les condicions per accedir als recursos addicionals mitjançant els contractes programa (art. 31).

3.14. Es fa esment que el nombre més alt d'alumnat que s'ha de matricular fora del període ordinari és immigrant o nouvingut i que, per evitar que es produeixi una concentració d'aquest alumnat en uns centres determinats, és fonamental l'oficina municipal d'escolarització que s'encarrega de protegir i vetllar que no hi hagi desequilibris entre els centres de la zona (art. 32).

3.15. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 29:
- revisar que en el procés d'accés als centres, un cop regulat pel Govern, no hi participen els ens locals, sinó el consell escolar de centre per garantir que s'ajusta a les normes establertes, d'acord amb l'article 57 de la LODE;
 - afegir a l'apartat 1, després de "aquest procés", "és un dels elements de garantia del dret a l'educació i...";
 - precisar al final de l'apartat 2.b), després de "tots els centres", "integrats al servei públic educatiu, vetllant pel compliment de l'article 31 d'aquesta llei";
 - incorporar a la composició de la comissió d'escolarització (ap. 2) el representant del professorat, que és un dels membres actuals, i explicitar-hi "els titulars de centres privats concertats", ja que "les direccions" és refereix als centres públics;
 - afegir a l'apartat 2 els agents econòmics i socials, quan calgui, com és el cas dels centres de formació professional i els centres integrats de formació professional.
- b) A l'article 30:
- concretar a l'apartat 2 que els centres no poden establir criteris complementaris;
 - precisar a l'apartat 3 que l'accés al llarg del curs també ha de respectar els mateixos criteris.
- c) A l'article 31:
- recollir a l'apartat 1 el que estableix la LOE amb referència als recursos addicionals, concretament, "que es garantiran recursos específics per atendre l'alumnat amb necessitats educatives especials";
 - revisar la redacció de l'apartat 1 en relació amb la reserva de llocs escolars i que s'adeqüi a l'article 87.2 de la LOE;
 - revisar la redacció de l'apartat 2, perquè cal explicitar que és l'Administració qui ha d'autoritzar l'increment;
 - ajustar l'apartat 3 al que recull l'apartat 1;
 - preveure a l'apartat 3 una rebaixa de ràtio superior (20%) i, en el cas d'algunes escoles concretes, un nombre de 20 alumnes per aula;
 - afegir a l'apartat 3, respecte a la reducció de llocs escolars fins a un màxim d'un 10%, "previ acord amb el centre", per seguretat jurídica en el cas dels centres privats concertats;
 - revisar la redacció de l'apartat 6 perquè és ambigua: a més dels criteris, cal afegir-hi que l'Administració garantirà uns recursos especials per a finalitats concretes, a banda del concert, tal com preveu la LOE.
- d) A l'article 32.3, afegir el centre com a dipositari de la sol·licitud i també que, en qualsevol cas, aquest la traslladarà sempre a la comissió o a l'oficina municipal d'escolarització per gestionar l'atribució del lloc escolar d'acord amb la normativa d'aplicació.
- e) A l'article 33, introduir a l'apartat 2 el criteri que "el Departament ha de garantir-ne la gratuïtat quan per raons socials o econòmiques no s'hi pugui accedir", perquè la

participació és voluntària però pot ser que hi hagi alumnat que no hi tingui accés per deficiències socials o econòmiques.

- f) A l'article 34, revisar la redacció de l'apartat 1 perquè, en relació amb l'article 31.6, sembla que hi hagi diferents graus d'obligació entre els centres que integren el servei públic d'educació. Sembla que els criteris de coresponsabilitat no són iguals per als públics que per als privats concertats. Caldria explicitar que hi ha d'haver una igualtat de condicions entre els centres que s'integren al servei públic i també regular què comporta l'incompliment de les obligacions o els requisits per formar part del servei públic d'educació.

4. AL TÍTOL IV: *ORDENACIÓ DELS ENSENYAMENTS*

El títol conté quatre capítols i vint-i-un articles.

Al Capítol 1: *Disposicions de caràcter general*

4.1. Es proposa que el Departament d'Educació determini el marc general respecte a l'horari i la jornada escolars i que s'aclareixi què significa horari lectiu, escolar i no lectiu. Es considera que les hores de desenvolupament curricular i el temps escolar han de ser els mateixos per a tots els centres sostinguts amb fons públics (art. 38).

4.2. Es considera que cal fer un plantejament ampli, obert i flexible de l'educació no presencial, perquè s'atenguin les necessitats de les persones que volen seguir formant-se al llarg de la vida (art. 39).

4.3. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 35:
- revisar la terminologia, ja que "llar d'infants i parvulari" es relacionen amb els espais i per a les etapes de l'educació infantil cal utilitzar "primer cicle i segon cicle";
 - afegir a l'apartat 4, després d'"els cicles de formació professional", "de grau mitjà";
 - diferenciar a l'apartat 6 d'una manera més clara ensenyament universitari i ensenyament superior, que inclou la formació professional de grau superior;
 - canviar l'ordre de la frase, al mateix apartat 6, i acabar-la: "l'ensenyament universitari, regulat per les seves normes específiques".
- b) A l'article 36:
- revisar el contingut de l'apartat 2.g), ja que és confús i caldria distingir entre el coneixement de la llengua i la cultura catalanes i d'altres pobles i nacions;
 - introduir a l'apartat 2.h) la possibilitat de continuar la formació al llarg de la vida.

- c) A l'article 37, considerar també que hi ha organismes de participació de la comunitat educativa en la determinació dels currículums (ap. 3).
- d) A l'article 38, afegir a l'apartat 1 "escollida la comunitat educativa representada al Consell Escolar de Catalunya".
- e) A l'article 39:
 - precisar si l'apartat 2 afecta tots els ensenyaments de règim especial, inclosos els d'idiomes;
 - citar a l'apartat 3 el treball com a activitat a fer compatible;
 - afegir a l'apartat 3 que, si escau, es donarà el suport que calgui a l'alumnat amb necessitats educatives específiques;
 - a l'apartat 5, fer esment de l'accés.

Al Capítol 2: *Els ensenyaments de règim ordinari*

4.4. Respecte a tot aquest capítol, es considera que la llei hauria de recollir les qüestions corresponents al desplegament de les competències atorgades a la Generalitat i evitar repeticions de normativa bàsica estatal. Es detecten incoherències en la redacció dels articles corresponents a les diverses etapes educatives, com també reiteració dels principis generals, que es podrien sintetitzar, o bé situar-los en el preàmbul.

4.5. Es demana un tractament global de l'etapa d'educació infantil per destacar-ne el caràcter educatiu i les finalitats que els dos cicles comparteixen. Es considera que la universalització del segon cicle d'educació infantil no hauria de portar a convertir-lo en obligatori. No obstant això, caldria indicar mesures per escolaritzar infants en contextos d'exclusió o desestructuració.

4.6. S'ha d'explicitar que la llengua de l'ensenyament és el català i incloure-hi també la llengua aranesa. L'Administració no ha de transferir als centres educatius la responsabilitat d'establir l'ús i el coneixement de les llengües en l'ensenyament (art. 42).

4.7. Correspon als centres educatius determinar les mesures d'atenció a la diversitat en el projecte educatiu. Cal explicitar que l'acció tutorial, a més d'atendre el desenvolupament personal i l'orientació personal, acadèmica i professional de l'alumnat, comprèn la relació amb les famílies, el seu acompanyament i el pla d'acollida (art. 42).

4.8. Respecte a l'avaluació de l'educació secundària obligatòria, es demana que sigui més global; que es concreti la promoció de curs; que es distingeixin més clarament els conceptes d'avaluació, promoció i acreditació; que l'equip docent decideixi sobre promoció i acreditació a partir de l'avaluació global del curs; i que s'estableixi que, en el cas de no assolir els objectius o haver de repetir curs o passar de curs amb matèries suspeses, l'alumnat rebrà els suports necessaris (art. 44).

4.9. Quant als programes de qualificació professional inicial, caldria acotar més la intervenció de l'Administració educativa i explicitar que van adreçats a uns col·lectius concrets, perquè l'objectiu és la inserció d'un alumnat que, per diferents circumstàncies, està fora del sistema (art. 45).

4.10. Cal definir l'atenció a la diversitat en un sentit global que afecta i té en compte tots els alumnes. No es pot fer referència només a mesures i accions concretes perquè la mateixa estructura del sistema ha de permetre i preveure l'optativitat, l'acció tutorial i totes les mesures adients que es fonamenten en criteris d'inclusió.

Així mateix, cal fer referència a l'orientació personal, acadèmica i professional i, alhora, el Departament d'Educació ha de posar els recursos suficients per garantir-la al conjunt de l'alumnat (art. 42, 43, 44 i 45).

4.11. En relació amb el batxillerat, es considera que cal distingir els temes de contingut i els metodològics, i que cal donar més rellevància a l'avaluació i al treball de recerca (art. 46).

4.12. Cal aclarir si l'article 48 *Formació i treball* fa només referència a la formació professional inicial o a tots els ensenyaments professionalitzadors.

4.13. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

a) A l'article 40:

- afegir a l'apartat 4 que s'han de regular les condicions laborals dels professionals que hi treballen;
- tenir en compte en la planificació de l'oferta (ap. 5) les places subvencionades existents als centres privats;
- precisar a l'apartat 5 que el Departament ha d'establir "i posar a disposició" els mitjans necessaris i introduir que el Departament ha de vetllar per un servei públic de qualitat i assegurar una oferta educativa pública que doni resposta a la demanda.

b) A l'article 41:

- substituir la denominació "parvulari" per "segon cicle d'educació infantil";
- incloure un nou apartat amb la mateixa redacció de l'article 40.3, o bé una referència genèrica en el mateix sentit per a tota l'etapa;
- suprimir el contingut de la darrera frase de l'apartat 5, ja que figura a l'article 16.

c) A l'article 42.6, substituir "determinar" per "facilitar i dotar".

d) A l'article 44.5, afegir "així com les famílies en l'orientació".

e) A l'article 45:

- substituir a l'apartat 1 "organitzar" per "garantir";

- suprimir a l'apartat 2 "de forma complementària" i iniciar la frase amb "També han de donar a l'alumne opcions de continuïtat".
- f) A l'article 46:
- algunes finalitats com el gust per la lectura no semblen adequades per al batxillerat (ap. 2);
 - revisar l'expressió "consolidar les competències bàsiques", perquè al batxillerat no hi escau (ap. 4);
 - afegir a l'apartat 5.a), després "d'organització", "adaptada i flexible";
 - suprimir l'apartat 5.d) perquè té un sentit discriminatori, o bé canviar "l'accés als cicles formatius de grau superior" per "l'accés a diversos ensenyaments posteriors al batxillerat";
 - millorar la redacció de l'apartat 8, ja que no queda clar quin tipus de coordinació hi ha d'haver entre els centres de batxillerat, els de formació professional i les universitats;
 - esmentar que "el tutor ha de tenir coneixement i informació de les necessitats i els recursos econòmics, empresarials i productius del país" (ap. 8);
 - revisar l'apartat 9 perquè les mesures a adoptar per incorporar una llengua estrangera no correspon fer-les al batxillerat, sinó en etapes anteriors, a fi que la matèria tingui continuïtat al llarg de l'escolarització.
- g) A l'article 47:
- substituir l'apartat 1 pel text següent: "La formació professional comprèn totes les accions formatives que capaciten per al desenvolupament qualificat de les diverses professions, l'accés a l'ocupació i la participació activa en la vida social, cultural i econòmica principalment de Catalunya, i promou un sistema propi adaptat a les necessitats de la societat catalana. La formació professional inclou els ensenyaments propis de la formació professional inicial, que s'integra en el sistema educatiu, accions d'inserció i reinserció laboral i accions de formació contínua. Només són objecte d'aquesta llei la formació professional inicial i les accions d'inserció i reinserció";
 - fer referència a l'apartat 2, en relació amb la planificació, als titulars de centres privats en els mateixos termes que el Pacte Nacional per a l'Educació;
 - introduir a l'apartat 2 mesures per evitar la discriminació per raons de gènere, que encara es produeixen en algunes famílies professionals;
 - substituir a l'apartat 2 "en quantitat suficient" per "assegurar el lloc de pràctiques per a tots els alumnes que cursin...", per tal de reafirmar que cada alumne que faci un cicle formatiu ha de tenir un lloc de pràctiques;
 - esmentar a l'apartat 5 "al servei de la innovació";
 - afegir a l'apartat 9 els ensenyaments artístics superiors.
- h) A l'article 48, suprimir a l'apartat 4, després de "l'Administració local", "que pot assumir funcions de tutoria i orientació", perquè no s'entén per què s'ha de fer

aquesta precisió. Les funcions han d'anar més enllà i ja es concretaran en els convenis corresponents.

Al Capítol 3: *Els ensenyaments de règim especial*

4.14. Es ressalta que no es dóna el mateix tractament en aquest avantprojecte als ensenyaments de règim especial i l'educació de persones adultes respecte a la resta d'ensenyaments. Caldria revisar-ho. La llei hauria d'aprofundir en les situacions diverses que hi ha a Catalunya en relació amb els ensenyaments artístics. Cal impulsar un sistema nacional de qualificacions en els ensenyaments de règim especial, igual que a la formació professional. S'ha d'aclarir el concepte de centres integrats.

4.15 Es considera que la llei és una bona oportunitat per regular els sectors dels ensenyaments d'idiomes, esportius i artístics, més enllà del que la normativa bàsica estatal preveu, per tal d'impulsar-ne la millora de la qualitat.

4.16. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 49, substituir "ensenyaments d'art dramàtic" per "ensenyaments d'arts escèniques", perquè té un sentit més ampli i d'aquesta manera inclouria el circ i altres arts.
- b) A l'article 51, millorar la redacció de l'apartat 4 perquè no queda clar en què col·laboren les entitats esportives en el desenvolupament dels ensenyaments esportius.

Al Capítol 4: *L'educació de persones adultes*

4.17. Es considera que caldria donar a tot el capítol un enfocament més global, que plantegi que aquests ensenyaments han de ser flexibles i oberts i que signifiqui un desplegament de competències. El fonament ha de ser la formació al llarg de la vida i s'ha d'esmentar les universitats, encara que no es desenvolupi.

4.18. Es demana un criteri normatiu equitatiu perquè la descentralització, que es considera positiva, no comporti una manca de cohesió territorial. L'Administració local ha de comptar amb els recursos adients per garantir l'oferta i la cobertura de necessitats formatives per exercir la coresponsabilitat (art. 55).

4.19. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 52:
 - millorar la redacció de l'apartat 1 per precisar el sentit, ja que "el dret d'accés a l'educació" no és una expressió adient, i fer referència al "dret a l'educació";
 - afegir a l'apartat 1.b) "i a la universitat";

- incloure a l'apartat 2.c) la interculturalitat i la cohesió social, com també la cultura catalana, que ajuda a entendre la nostra realitat i el perquè de la nostra llengua.
- b) A l'article 53:
- revisar la redacció a l'apartat 1, perquè "l'autoformació" no és una modalitat, sinó una metodologia;
 - precisar a l'apartat 2 que els centres específics poden ser ordinaris i d'altres;
 - afegir un nou apartat en el sentit que aquests ensenyaments s'haurien d'organitzar d'una manera flexible per respondre a les capacitats, les necessitats i els interessos de les persones.
- c) A l'article 55, afegir a l'apartat 1 "amb la conformitat de les administracions locals".

5. AL TÍTOL V: CENTRES EDUCATIUS

El títol conté dos capítols i onze articles.

Al Capítol 1: Normes generals

5.1. Es demana una revisió dels articles referits al concepte, classificació, règim jurídic i adscripció dels centres perquè la redacció pot induir a errors (art. 56,57,58 i 60).

5.2. Cal precisar que les adscripcions entre centres privats corresponen als titulars i han de fer-se a instància seva. En tot cas, l'Administració haurà de procedir a la seva autorització. Quant als centres públics, les adscripcions són molt convenientes, però no es veu clara l'obligació de compartir un mateix projecte educatiu (art.60).

5.3. Quant als serveis educatius, es demana que donin suport, d'una manera equitativa, a tots els centres sostinguts amb fons públics. Es considera que és millor establir per reglament la seva estructura i les funcions (art.61).

5.4. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 56:
- suprimir a l'apartat 1 "degudament" perquè l'autorització i la creació comporten implícitament que s'ha seguit un procediment legal;
 - modificar la redacció de l'apartat 1 en el sentit següent: "els centres públics creats i els centres privats autoritzats que imparteixen...";
 - incloure a l'apartat 2, els ensenyaments artístics.
- b) A l'article 57, substituir a l'apartat 2 "administració pública catalana" per "administració pública de Catalunya".

c) A l'article 58:

- a l'apartat 1, no s'especifica a quin règim estarà sotmesa la creació de centres de titularitat dels ens locals a través d'un conveni, en tot cas cal proposar que estarà sotmesa al mateix règim de funcionament que els centres de titularitat del Departament;
- revisar a l'apartat 2 "supressió", perquè l'extinció de les autoritzacions es va establir en un decret i no cal regular-ho novament.

Al Capítol 2: *Criteris per a l'organització pedagògica dels centres*

5.5. Es recomana definir d'una manera explícita els principis de l'escola inclusiva i especificar que són referits a tot l'alumnat. Cal també destacar que l'escola inclusiva ha de disposar del professorat especialitzat i els recursos adequats.

5.6. En aquest capítol, es troba a faltar el compromís per part de l'Administració de promoure l'adaptació dels centres existents als nous requeriments, perquè puguin oferir un ensenyament de qualitat. Aquesta responsabilitat d'oferir els recursos adequats que ha d'adquirir l'Administració s'ha de referir als centres de la seva titularitat i el conjunt dels centres educatius finançats amb fons públics.

5.7. Es considera que cal donar entitat a la tutoria a l'educació primària i preveure l'acollida de les famílies en aquesta etapa, com també especificar clarament l'acció d'orientació acadèmica i professional a la secundària obligatòria (art.63).

5.8. Cal promoure la coordinació dels equips docents i assenyalar que els serveis educatius han d'intervenir a través de l'estructura organitzativa del centre (art.63).

5.9. Es demana que s'aclareixin les diferències entre centres especialitzats i específics i els centres d'educació especial actuals, en relació amb el suport que donen als centres ordinaris que acullen alumnes amb unes necessitats educatives específiques determinades (art. 65).

5.10. Es ressalta la importància de comptar amb la col·laboració de les famílies, que han de ser escoltades i han de rebre assessorament especialitzat. Cal ajudar a detectar i valorar les necessitats educatives específiques de l'alumnat al més aviat possible, per poder emprendre les accions educatives més adequades (art. 65).

5.11. Es demana que l'Administració estableixi línies i criteris generals per promoure, incentivar i incorporar les iniciatives educatives curriculars en els centres docents. Cal promoure àmbits de col·laboració amb les universitats i entre diferents centres, a nivell de Catalunya, Espanya i Europa (art. 66).

5.12. Les tecnologies de la informació i la comunicació han de ser presents en tots els projectes. Cal que s'expliciti que una de les finalitats de la llei és el desenvolupament de

nous models educatius i la millora dels existents, encaminats sempre a aconseguir el màxim desenvolupament de les capacitats de tot l'alumnat (art. 66).

5.13. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 61, explicitar el paper dels serveis educatius en les valoracions de les necessitats educatives específiques de l'alumnat i per a l'escolarització, especialment les associades a discapacitats.
- b) A l'article 62:
 - substituir a l'apartat 1.a) "integració" per "incorporació" i revisar l'expressió "diversos col·lectius";
 - afegir a l'apartat 1.b) els estudis superiors;
 - ubicar "si escau" de l'apartat 1.d) després de "pràctiques inclusives";
 - suprimir a l'apartat 2 el text després de "treballi en el centre".
- c) A l'article 63, incloure a l'apartat 3, el/la tutor/a de l'empresa.
- d) A l'article 65:
 - incloure a l'apartat 3, després de "les necessitats educatives", "i els suports disponibles";
 - revisar la redacció de l'apartat 5, perquè no s'està d'acord que hi hagi centres per als alumnes d'incorporació tardana.

6. AL TÍTOL VI: L'AUTONOMIA DELS CENTRES EDUCATIUS

Aquest títol consta de dos capítols i dotze articles.

Al Capítol 1: *Principis generals i projecte educatiu*

6.1. Es considera que l'autonomia dels centres educatius és un tema que la llei hauria de recollir d'una manera transversal perquè és un dels seus eixos principals. Aquesta autonomia s'emmarca en relació amb el territori i el seu exercici ha d'anar lligat a la intenció de compartir i rendibilitzar recursos. Tot i això, cal tenir present que la titularitat dels centres privats està regulada per altres lleis i, per tant, s'han d'establir els límits de l'autonomia (art. 67).

6.2. El projecte educatiu dels centres privats s'ha de poder definir d'acord amb el seu ideari, que s'ha d'ajustar a la Constitució. L'Administració educativa ha de revisar-ne la legalitat (art. 68).

6.3. Els projectes lingüístics dels centres s'han de concretar a partir de la realitat sociolingüística de l'entorn, però s'han de plantejar anar més enllà per avançar en el procés de normalització lingüística (art. 68).

6.4. Tenint present que els centres integrats en el servei públic d'educació poden establir acords de coresponsabilitat amb l'Administració educativa amb la finalitat de desenvolupar l'aplicació del seu projecte educatiu, cal explicitar que aquests acords tenen un caràcter diferent als centres de titularitat pública i als del titularitat privada; en el cas dels centres públics, l'Administració n'és titular i, per tant, la implicació en el funcionament del centre i la voluntat que millori són més grans (art. 69).

6.5. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 68, es considera encertat que es demani que en el projecte educatiu s'hi incloguin els indicadors de progrés, però també calen els criteris i els mitjans per fer-ne el seguiment i publicitat (ap. 3).
- b) A l'article 69:
 - concretar a l'apartat 1 a quins aspectes del centre es refereixen els "acords de coresponsabilitat", perquè no pugui donar lloc a més d'una interpretació;
 - explicitar a l'apartat 2 davant de qui i amb quins procediments els centres hauran de rendir comptes i recollir que l'Administració també ha de rendir comptes.
- c) A l'article 70:
 - afegir a l'apartat 1 que en la formulació del projecte educatiu es comptarà amb la participació de l'equip educatiu i s'escoltarà la comunitat educativa del centre;
 - revisar el contingut de l'article, perquè té mancances respecte a les famílies;
 - suprimir l'apartat 3 perquè, d'acord amb l'article 68.1, correspon al centre elaborar el projecte educatiu.
- d) A l'article 71:
 - revisar la part final de l'apartat 2, perquè s'ajusti a dret (en l'ordenació vigent, la LODE);
 - redactar els articles 70 i 71 en termes similars, especialment el procés participatiu, partint de la idea de servei públic d'educació.
- e) A l'article 72, es proposa una redacció més reduïda en un únic apartat.

Al Capítol 2: *Autonomia de centres que presten el servei públic d'educació*

6.6. No hi ha acord sobre com afecta a l'autonomia l'existència d'òrgans unipersonals addicionals, perquè resulta reglamentista i conté aspectes que han de ser objecte de negociació col·lectiva (art. 75).

6.7. Dins el marc per a l'exercici de l'autonomia organitzativa en els centres públics semblaria més adient referir-se als equips docents i a possibles models organitzatius que no pas a òrgans unipersonals addicionals i als seus complements retributius. També, cal possibilitar formes organitzatives diferents del grup-classe i preveure altres figures que es vulguin establir als centres (art. 75)

6.8. Es demana la revisió de l'àmbit d'autonomia de gestió perquè es matisi que la responsabilitat de la gestió dels centres públics és de l'Administració, que l'encomana a la direcció del centre. Només s'hauria d'esmentar que hi ha un sistema de provisió de llocs de treball i de direcció de caràcter extraordinari i no entrar en concrecions que corresponen a altres parts de la llei (art. 76).

6.9. Es considera que és millor que el marc per a la gestió de la plantilla de personal es reguli conjuntament amb les funcions del/la directora/a a l'article 119. Els aspectes referits a l'avaluació s'haurien d'incloure al Títol XI sobre l'avaluació del sistema educatiu.

6.10. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 73, revisar la redacció de la frase "desenvolupen la seva autonomia pedagògica a partir del marc curricular", perquè l'autonomia pedagògica abasta molt més que el marc curricular.
- b) A l'article 74, es considera positiu que la llei reculli els àmbits d'autonomia que es van acordar en el Pacte Nacional per a l'Educació, molts dels quals ja es porten a terme. Així mateix, s'hi hauria de fer constar el paper que el consell escolar i el claustre han de tenir en l'impuls de la millora de l'estructura organitzativa del centre.
- c) A l'article 76:
 - modificar la redacció de l'apartat 1 en el sentit següent: "La gestió dels centres públics (...) dels recursos econòmics del centre, aprovats pel consell escolar", i suprimir la resta de l'apartat;
 - revisar la redacció de l'apartat 1 perquè el manteniment i la millora de les instal·lacions dels centres públics de primària corresponen als ajuntaments;
 - precisar a l'apartat 3, amb relació a la gestió dels centres privats concertats, que les lleis que la regulen són tant de l'àmbit laboral com de l'educatiu i que respecten el seu grau d'autonomia.
- d) A l'article 77:
 - explicitar a l'apartat 1 que la proposta de la direcció s'ha de fer a l'Administració i en un marc normatiu per evitar ambigüitats;
 - esmentar a l'apartat 3 que la direcció participa en l'avaluació de l'activitat docent i de gestió del personal del centre.

7. AL TÍTOL VII: *PROFESSORAT I ALTRE PERSONAL DELS CENTRES EDUCATIUS*

El títol consta de set capítols i un total de trenta-quatre articles.

7.1. Es considera que aquest títol de la llei és massa llarg. S'hi detallen excessivament alguns aspectes, mentre que d'altres que hi són anunciats no es concreten. Es demana revisar-lo perquè abasta diferents col·lectius amb règims jurídics també diferents, tant el personal docent assignat als centres públics com el personal laboral dels centres privats concertats. Tot i que la funció pública docent s'ha de regular per llei, caldria establir els principis i les condicions generals, d'acord amb la normativa bàsica estatal, i deixar que el futur estatut docent que preveu l'article 80 ho desenvolupi, o bé que es faci una llei pròpia. Així mateix, es considera que els capítols 5, 6 i 7 contenen detalls que incideixen en les condicions laborals dels professionals i que correspondrien a un desenvolupament reglamentari posterior, i més si es té en compte que hi ha aspectes que poden anar canviant, perquè són molt tècnics, i que convé adequar-los als canvis de la societat actual.

Al Capítol 1: *De l'exercici de la professió docent*

7.2. Atesa la complexitat del tema, cal explicitar que el futur estatut docent regularà la professió i la normativa vigent laboral i administrativa d'aplicació als diferents col·lectius de professionals docents, tant de l'ensenyament públic com del privat, per tal de donar-hi coherència (art.80).

7.3. Tot i que es considera que les mesures per a la protecció i la valoració de la funció docent mereixerien un article més complet, es valora positivament que s'articuli una continuïtat per al personal docent que no pugui desenvolupar les seves funcions habituals i que s'afavoreixi l'aprofitament de l'experiència professional del professorat jubilat que ho desitgi (art. 82).

7.4. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) Es proposa que l'enunciat del Títol VII sigui: *Professionals en els centres docents*, a fi que abasti no només el professorat sinó tots els professionals dels centres.
- b) A l'article 79:
 - revisar que sigui coherent amb l'article 19;
 - afegir al final de l'apartat 2.a) "d'acord amb la seva titulació";
 - explicitar a l'apartat 2.f) "activitats curriculars";
 - afegir a l'apartat 2.e) "acollida i informació periòdica a les famílies";
 - redactar un nou apartat que inclogui que el professorat ha d'intervenir en aplicar i fer complir les mesures educadores i les sancions per conductes inadequades, en el marc normatiu de drets i deures de l'alumnat i el reglament de règim intern del centre;

- explicitar a l'apartat 3 que les funcions docents s'emmarquen en el respecte per part dels alumnes i puntualitzar "establertes en aquesta llei i en altra normativa de compliment general".
- c) A l'article 81:
- afegir a l'apartat 1, després de "en funció dels seus projectes educatius", "en funció de l'alumnat";
 - revisar a l'apartat 1 la repetició "complementària" i "complementar";
 - precisar a l'apartat 1 que el Departament d'Educació desplegarà les normes per establir quan és necessari aquest personal complementari;
 - a l'apartat 2, no sembla adient incloure-hi el personal de neteja i manteniment;
 - precisar a l'apartat 2 "d'acord amb la normativa legal que els sigui d'aplicació";
 - esmentar a l'apartat 3 com es desenvoluparà, com s'integren als equips docents, quina representativitat tenen al consell escolar de centre i com s'inclouran al reglament orgànic de centres.
- d) A l'article 82:
- ampliar a l'apartat 1 el dret d'assistència al professorat i la direcció als altres professionals que intervenen als centres;
 - precisar a l'apartat 3 "amb la retribució corresponent" i que aquestes persones no ocuparan llocs de la plantilla del centre.

Al Capítol 2: *Formació del professorat*

7.5. Es valora positivament l'accent en les pràctiques durant la formació inicial, perquè són fonamentals per a l'exercici professional, i es torna a plantejar que la formació inicial del professorat lligada a les universitats hauria de dependre del Departament d'Educació (art. 83).

7.6. Cal distingir entre els docents que volen incorporar-se a la funció pública i els que treballen en escoles privades concertades, perquè el règim laboral és diferent. Cal precisar les conseqüències d'una avaluació negativa després d'aquest primer curs d'exercici docent. Així mateix, es considera excessiva la càrrega de l'avaluació en el tutor o tutora, tot i que també la direcció i la inspecció han d'avaluar l'aspirant, i que cal explicitar els criteris per garantir la qualitat de l'avaluació (art. 84).

7.7. Cal incidir que la formació permanent estigui a l'abast del màxim nombre de centres i tenir en compte la diversitat de modalitats formatives existents. Cal també tenir present que la recerca i la innovació educatives van més enllà del projecte educatiu de centre. Cal concretar quina avaluació se'n farà (art. 85).

7.8. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) Es constata una certa contradicció entre els articles 83 i 84, perquè, si la titulació dóna la idoneïtat professional, no caldria demostrar-la en el primer curs de l'exercici docent.
- b) A l'article 83, precisar a l'apartat 2 "capacitats professionals" i suprimir "la mediació", o bé suprimir tots els exemples, o bé precisar "entre altres" i afegir-n'hi alguns més, com el treball en equip, l'avaluació...
- c) A l'article 85:
 - esmentar a l'apartat 2 la formació a través dels recursos propis de l'Administració educativa, com són els serveis educatius;
 - plantejar l'apartat 5 d'una manera més oberta per incloure-hi els ensenyaments professionalitzadors i de règim especial;
 - afegir que la formació permanent s'ha de poder realitzar dins les 37.30 hores de l'horari laboral;
 - tenir en compte la diversitat de modalitats formatives existents i recollir la tradició de la formació per part d'altres entitats no institucionals.

Al Capítol 3: Ordenació de la funció pública docent

7.9. A més dels cossos que aquesta llei crea, cal tenir presents els actuals i la normativa bàsica que els és d'aplicació (art. 86).

7.10. Es demana aclarir la terminologia emprada indistintament (personal d'atenció educativa complementària, personal de suport, personal laboral docent...), perquè sembla que es refereix a persones que tenen la mateixa funció (art. 86).

7.11. El títol de l'article 87 hauria de precisar *Ordenació de la funció pública en cossos docents de la Generalitat de Catalunya*.

7.12. No hi ha acord amb referència a les plantilles de professorat de les zones educatives (art. 89).

7.13. No hi ha acord sobre la fórmula de lliure designació proposada per accedir a llocs d'especial responsabilitat. En tot cas, s'han d'establir els límits i el caràcter excepcional de la mesura. Hi ha qui valora positivament la flexibilització de la funció pública docent amb un sistema de lliure designació, d'acord amb la legislació vigent i amb les prevencions oportunes perquè el procés sigui transparent i no hi hagi arbitriarietats (art. 90).

7.14. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 87, es valora positivament l'apartat 4, però hi ha dubtes d'interpretació: com es garantirà la igualtat?, en quins àmbits?, es refereix a la provisió de llocs o a les retribucions?

- b) A l'article 89.4, es considera que la majoria de perfils poden ser comuns i vàlids per a molts centres, i no exclusius d'un centre en funció del seu projecte educatiu.
- c) A l'article 90:
 - afegir a l'apartat 2 "amb mèrits i experiència";
 - precisar a l'apartat 3 "el règim jurídic específic" i "la condició de personal directiu professional", per tal d'evitar que es pugui interpretar com la creació d'un cos directiu;
 - fer referència a l'apartat 4 a l'avaluació de la funció directiva.

Al Capítol 4: *Selecció del professorat i accés als cossos funcionarials*

7.15. Es considera que la llei podria anar més enllà i establir diverses possibilitats en el sistema d'ingrés als cossos de la funció pública docent (art. 93).

7.16. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 95:
 - incloure a l'apartat 2 la formació relacionada amb el perfil professional de la Inspecció d'Educació;
 - dividir l'apartat 6 en dues parts: la primera, sobre la reserva de places que estableix la disposició addicional dotzena de la LOE, i la segona, sobre la reserva de places per a persones que han ocupat llocs de treball a l'Administració educativa.

Al Capítol 5: *Provisió de llocs de treball docents*

7.17. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 98:
 - citar a l'apartat c) les publicacions;
 - hi ha dubtes sobre la conveniència d'incloure l'avaluació de la funció docent (ap. j) al concurs de trasllats;
 - valorar també l'antiguitat del professorat que ha treballat anteriorment en centres de titularitat privada.
- b) A l'article 99, explicitar que hi ha una convocatòria pública.
- c) A l'article 100, revisar el contingut de l'apartat 2 perquè el procés hauria de coincidir amb el que es preveu per a les comissions de serveis.

- d) A l'article 101:
 - modificar el termini mínim a dos anys, tal com és actualment, perquè passar a tres anys és excessiu i no soluciona l'estabilitat del professorat als centres;
 - precisar el procediment dins la zona educativa.

- e) A l'article 102:
 - aclarir si hi ha relació amb la llei de prevenció de riscos i salut laboral, si es refereix a la consolidació de grau i complements de l'escala administrativa o als estadis docents i quin règim és d'aplicació;
 - introduir les correccions que calgui a l'apartat 3 perquè hi hagi correspondència entre les dues situacions.

Al Capítol 6: *Carrera professional docent*

7.18. Tot i que la carrera professional docent es considera un tema a tractar en l'àmbit de la negociació col·lectiva amb el sector afectat, a la llei hi manca una formulació sobre com serà la promoció docent i un pla de transició entre la situació actual i el nou sistema (art. 103, 104, 105, 109, 110 i 111).

7.19. Quant a l'avaluació periòdica de la tasca professional, es constata que no pot ser només una meritació individual, sinó que, sempre que quedi constatada i verificada la participació de les persones considerades individualment, caldria relacionar-la amb el treball d'equip o col·lectiu en projectes de funció directiva, però també d'innovació (art. 106).

7.20. La formació permanent no pot ser només un requisit de promoció o una obligació, perquè es desvirtua (art. 106).

7.21. Es considera que no és necessari que la llei fixi el nombre de períodes de cinc anys perquè les situacions poden ser diferents. Tampoc caldria establir el nombre de graus, perquè no correspon a una llei tanta concreció. Cal deixar-ho més obert (art. 106).

7.22. La categoria superior de sènior hauria de ser una possibilitat de promoció per als mestres d'educació infantil i primària, com també per al personal tècnic, però cal explicitar-ne la finalitat. En relació amb l'accés a catedràtic, hi podria haver algun tema que se superposés (art. 107).

7.23. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 104, incloure un nou apartat referit al sistema de promoció per als mestres i professorat tècnic que ocupa llocs del grup A1: concurs de mèrits per a aquell col·lectiu que ja hi treballa i que reuneix els requisits de titulació, i concurs-oposició per als altres.

- b) A l'article 105, suprimir al títol de l'article "sense canvi de lloc", perquè no és necessari.
- c) A l'article 108:
- revisar la redacció de l'apartat 2, perquè en "el professorat funcionari destinat a la Inspecció d'Educació" hi queden exclosos els inspectors i inspectors del cos;
 - concretar a l'apartat 3 si és una obligació o una possibilitat, com també esmentar on (universitat o centres);
 - assegurar que la vinculació amb la universitat tingui efectes reals a la pràctica i que no sigui només una figura teòrica, per tal de poder accedir a grups de recerca i tasques pròpies d'aquest context.

Al Capítol 7: *Condicions laborals i retributives*

7.24. Quant a la regulació que es fa de l'adequació de les funcions i les condicions de treball del professorat als diferents processos educatius, no se'n desprèn l'objectiu a assolir, atès que aquest article no té caràcter normatiu. En tot cas, cal fer esment a les mesures de formació que caldran per implementar aquesta adequació (art.112).

7.25. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 109, afegir el PAS i altre personal que treballa al centres i no limitar-ho al professorat, els inspectors/es d'educació i el personal de l'Administració local dels centres de titularitat municipal.
- b) A l'article 110:
- afegir a l'apartat 2 que "els professionals dels centres privats concertats s'atendran al que disposa la normativa laboral que els és d'aplicació";
 - suprimir a l'apartat 2 "en les condicions que determini el Departament", perquè hi ha qüestions que no depenen de la determinació del Departament sinó que hi ha una normativa específica que ho estableix;
 - revisar l'apartat 2, perquè la llei entra massa en el detall de temes que correspon negociar en l'àmbit laboral (conceptes retributius);
 - aclarir el significat dels conceptes que s'hi esmenten com ara "jornada ordinària", "jornada especial", "jornada a temps parcial", etc.
- c) A l'article 111:
- no reproduir qüestions de normativa bàsica;
 - aclarir a l'apartat 3.a) el significat de "menys responsabilitats docents";
 - suprimir l'apartat 5;
 - traslladar l'apartat 7 a un altre article, perquè no s'adiu amb el títol i el contingut d'aquest.

- d) Incloure un nou article referit al personal docent dels centres privats concertats amb la redacció següent: "El personal docent dels centres de titularitat privada que integren el servei públic d'educació percepen les retribucions que deriven del seu contracte de treball, el conveni col·lectiu d'aplicació i la legislació laboral. En el seu conjunt, aquestes retribucions seran equivalents i homologables a les dels funcionaris docents, sense perjudici del que estableix la disposició transitòria d'aquesta llei".

8. AL TÍTOL VIII: *DIRECCIÓ I GOVERN DELS CENTRES EDUCATIUS*

Aquest títol consta de tres capítols i setze articles.

Al Capítol 1: *El govern dels centres educatius de titularitat pública*

8.1. Amb referència a aquest capítol, es constata que la regulació de la direcció i el govern dels centres públics és molt detallada respecte a la dels centres privats concertats i privats no concertats. Atesa la pretensió de la llei d'avançar cap a un model de servei públic d'educació, potser caldria preveure més elements comuns i aprofitar l'oportunitat per regular-los conjuntament.

Cal també incloure-hi els centres integrats i de referència de formació professional i els centres que imparteixen ensenyaments artístics de grau superior.

8.2. Cal fer referència a la normativa de desplegament que regularà tots els aspectes de composició i funcionament d'aquests òrgans. Cal modificar la redacció de l'apartat 4 de l'article 113 a fi de garantir que tots els centres tinguin els seus òrgans de govern i evitar que, en regular els centres únics, els centres ordinaris perdin els òrgans que la legislació bàsica els atorga. Caldria incloure també que el consell escolar i el claustre són òrgans col·legiats de participació i govern del centre.

8.3. Es considera que disposar d'un administrador en els centres no hauria de ser discrecional, perquè les tasques de gestió ocupen moltes hores de treball. També caldria aclarir en funció de què es decidirà poder disposar d'aquest càrrec (art. 114).

8.4. Cal ampliar les referències a la tutoria i les seves funcions, com també explicitar les funcions dels òrgans de coordinació didàctica i aclarir si es consideren òrgans de govern (art. 115).

8.5. Es proposa revisar les funcions del claustre per establir criteris de caire pedagògic i didàctic que orientin la programació, que es recullen en el projecte curricular del centre però que la llei no esmenta (art. 117).

8.6. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 114:
 - afegir a l'apartat 1 que aquesta figura està sota la responsabilitat i la dependència del director/a del centre;
 - modificar la redacció de l'apartat 2 en el sentit que el Govern estableix els criteris i el Departament determina els centres.

- b) A l'article 115:
 - substituir a l'apartat 1 "coordinació didàctica" per "coordinació docent", perquè té un sentit més ampli;
 - relacionar l'apartat 2 amb l'article 111.

- c) A l'article 116:
 - precisar a l'apartat 1 que el consell escolar és l'òrgan de participació "i govern";
 - afegir a l'apartat 1, després de "correspon al Departament", " i als titulars", perquè han d'adoptar també les mesures;
 - afegir a l'apartat 3.g): "participar en la proposta de revocació del director o la directora", tal com consta a les funcions del consell dels centres privats concertats;
 - agrupar els apartats 5 i 6 en un de sol.

- d) A l'article 117, incloure a l'apartat 1 que el claustre és també l'òrgan de decisió en totes les qüestions educatives que recull la legislació vigent.

- e) A l'article 118:
 - incloure-hi el compromís que el Departament desplegarà la normativa corresponent per poder exercir les accions descrites en els apartats 6 i 7, ja que delegar, revocar, etc., són actes administratius que necessiten una normativa que els empari;
 - afegir a l'apartat 7 que l'Administració educativa avalua amb l'audiència del claustre i el consell escolar.

- f) A l'article 120, relacionar l'experiència d'exercici de la docència amb la competència professional.

- g) A l'article 121, revisar el contingut i suprimir tot allò que forma part de la normativa bàsica per tal d'alleugerir-lo.

Al Capítol 2: Centres privats concertats

8.7. Tal com s'ha manifestat anteriorment, no hi ha acord sobre el concepte i la definició de comunitat educativa i comunitat escolar. D'una banda, es considera que el consell escolar és l'òrgan de participació de la comunitat escolar. La comunitat educativa, d'acord amb aquest avantprojecte de llei, va molt més enllà dels sectors representats en el consell i no és

possible ampliar legalment aquesta representació. Així, doncs, s'hauria de recuperar el concepte de comunitat escolar en comptes de comunitat educativa, i entendre-la com la formada pels sectors que estan directament relacionats amb el centre docent: titularitat, direcció, professorat, pares i mares, alumnes i personal d'administració i serveis.

D'altra banda, es manté que l'avantprojecte de llei defineix bé la comunitat educativa i que consell escolar i comunitat educativa no són contradictoris, perquè la LOE estableix a l'article 119.2 que "la comunitat educativa ha de participar en el govern dels centres a través del consell escolar" (art. 123).

8.8. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 123:
 - esmenar la remissió a la lletra g) de l'article 116.3, perquè aquesta funció coincideix amb la lletra a);
 - revisar que l'article no entri en contradicció amb el 74.4.

- b) A l'article 125, precisar a l'apartat 2.e) "adoptar mesures disciplinàries pertinents sobre l'alumnat".

Al Capítol 3: *Centres privats no concertats*

8.9. No hi ha acord amb la regulació que es proposa per als centres privats no concertats. Per una part, es considera que han de disposar de plena autonomia per organitzar-se i, per tant, caldria suprimir aquest capítol; per una altra, es considera que cal una regulació mínima, atès que atorguen títols reglats.

9. AL TÍTOL IX: *MESURES CORRECTORES I SANCIONS*

Aquest títol conté set articles.

9.1. S'està d'acord que el contingut d'aquest títol hauria de formar part del Títol I o del Títol II, que tracten del dret a l'educació i de la comunitat educativa i la convivència, i d'una manera més reduïda. Tal com es va esmentar a l'informe sobre el document de bases, cal que la llei reculli els criteris bàsics i generals per poder desenvolupar després la normativa corresponent i donar-li un enfocament que inclogui mesures preventives i propiciadores de la convivència, en un àmbit d'àmplia autonomia dels centres i un marc de drets i deures per a tothom.

10. AL TÍTOL X: ADMINISTRACIÓ DE L'EDUCACIÓ

Aquest títol conté sis capítols i dinou articles.

Al Capítol 1: Disposicions generals

Al Capítol 2: Competències de les diferents administracions educatives

Al Capítol 3: De les relacions entre l'Administració educativa de la Generalitat i les entitats locals

10.1. Sobre aquest títol desè, i concretament sobre els tres primers capítols, es mantenen posicionaments allunyats. S'està d'acord que l'Administració local sigui coresponsable de determinats temes dins l'àmbit educatiu i es reconeix el suport i la col·laboració que els ajuntaments han desenvolupat al llarg dels anys a favor de l'educació dels ciutadans i ciutadanes dels municipis respectius. I en aquest sentit, cal fer referència a la importància d'un finançament adequat i suficient de les administracions locals.

Tanmateix, no es comparteix el concepte d'Administració educativa que es planteja en aquest títol perquè la responsabilitat correspon a la Generalitat de Catalunya mitjançant el Departament d'Educació i, en conseqüència, es considera que les administracions locals no han de ser administracions educatives. Així, preocupa la fragmentació que es pot produir perquè les actuacions dels diversos municipis puguin ser diferents i generar desigualtats.

Una altra posició manté que cal defensar que s'atorgui als ajuntaments competències educatives i recursos i finançament per desenvolupar-les. Es considera positiu el reconeixement del paper de l'Administració local i que, per la seva proximitat al ciutadà i el coneixement de la realitat més propera, pugui gestionar l'educació, seguint en la línia que apuntava el Pacte Nacional per a l'Educació de defensa dels principis de subsidiarietat i de proximitat, i que plantejava la coresponsabilitat.

Aquests dos posicionaments condicionen l'acceptació de les competències que aquest avantprojecte atorga a l'Administració local i les fórmules i modalitats de coresponsabilització.

10.2. Es demana revisar el contingut de les competències de l'Administració educativa de la Generalitat de Catalunya perquè se'n podria despendre que no es desenvolupen totes les que l'Estatut estableix en matèria educativa. Alguns temes, com és ara el currículum, la Generalitat no només ha de dictar-ne normes reglamentàries, sinó que els ha de fixar per llei.

10.3. A més, s'indica que hi ha competències que s'atribueixen als ens locals que actualment ja exerceixen mitjançant la legislació vigent i que cal revisar perquè no entrin en contradicció.

10.4. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 136:
- no hi ha acord respecte a la definició d'Administració educativa: una posició considera que l'Administració educativa de Catalunya hauria de ser únicament la Generalitat, que actua a través del Departament d'Educació, i una altra es mostra d'acord amb l'article;
 - revisar la terminologia i substituir "entitats locals" per "ens locals", i no només en aquest article, sinó en tot el text de la llei;
 - situar en una disposició addicional el reconeixement de l'existència i el funcionament del Consorci d'Educació de Barcelona.
 - matisar l'apartat 2, introduint-hi la coresponsabilitat i la col·laboració de l'Administració local.
- b) A l'article 137, es valora la intenció de l'article, però es considera que queda aïllat i es perd part del valor intrínsec de la idea, per tant, cal donar-li més força i concreció, citant, per exemple, els òrgans de participació de la comunitat educativa en la programació i en el seguiment de l'avaluació del sistema educatiu.
- c) A l'article 138:
- introduir a l'apartat 2 "els serveis educatius i la gestió dels centres públics";
 - suprimir a l'apartat 2.a (guionet quart) "els procediments".
- d) A l'article 139:
- afegir a l'apartat 2 els ensenyaments artístics entre les qüestions de programació;
 - revisar les repeticions que figuren als apartats 2 i 3;
 - revisar els diferents subapartats de l'apartat 3, o bé l'encapçalament per tenir present que els ajuntaments tenen competències pròpies que ja estan reconegudes i, per tant, no cal esmentar-les als en termes de participació, sinó de desenvolupament propi.
 - no hi ha acord en el traspàs dels centres de persones adultes de la Generalitat a les administracions locals;
 - esmentar a l'apartat 4 les comarques.
- e) A l'article 141:
- no hi ha acord sobre si l'exercici de la coresponsabilitat podria articular-se de més maneres que a nivell territorial (ap.2)
 - precisar a l'apartat 3 que els convenis estan sotmesos al règim d'administració pública, suprimir "de cadascuna de les administracions educatives" i esmentar el sistema de finançament entre els ens locals i la Generalitat;
 - sobre l'apartat 4, es plantegen quatre opcions:
 - no hi ha acord sobre la potenciació dels consorcis;
 - considerar que la Generalitat hauria de tenir un paper majoritari i determinant en els òrgans de decisió dels consorcis;

- suprimir a l'apartat 4.a), guionet quart, "concertar";
 - afegir a l'apartat 4.d), "atenent la seva especificitat territorial".
- f) A l'article 142, matisar el contingut de l'apartat 2 sobre l'obtenció de terrenys per a la construcció de centres educatius públics, perquè planteja un tema molt complex i que no hauria de suposar una despesa per als ajuntaments.

Capítol 4: *El Consell Escolar de Catalunya i altres òrgans de participació*

10.5. Es demana, com ja s'ha fet en altres documents del Consell Escolar de Catalunya, que la presidència del Consell Escolar Territorial no recaigui necessàriament en un membre de l'Administració educativa.

10.6. Es planteja impulsar la creació del Consell d'Ensenyaments Artístics per donar rellevància a aquests ensenyaments.

10.7. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 145, no hi ha acord sobre si el Consell Escolar de Catalunya hauria de ser consultat quan es formalitzin convenis entre el Departament d'Educació i les administracions locals per a la creació de centres de règim ordinari.
- b) A l'article 147:
 - precisar a l'apartat 2.a), "pares i mares d'alumnes";
 - incloure a l'apartat 2.a), les associacions i organitzacions que els representen en el territori.
- c) A l'article 148, es proposa afegir-hi les competències i la col·laboració en matèria d'educació que aquesta llei els atribueix.

Capítol 5: *Territorialització de l'Administració educativa de la Generalitat*

10.8. Sobre el plantejament de les zones educatives, es fan un seguit de precisions que no totes són excloents i que constaten la necessitat d'aprofundir més en el concepte i l'aplicabilitat:

- Convé definir a la llei les zones educatives per evitar les interpretacions diverses que es desprenen de la lectura de l'articulat i, per tant, cal plantejar-les amb claredat.
- Les zones educatives s'han de vincular a la necessitat de coordinació entre els centres i remarcar que són importants per a l'organització territorial, és a dir, com a nucli bàsic territorial lligat a la planificació educativa.

- Els serveis territorials són òrgans de descentralització de l'Administració educativa i potser cal veure si se'n creen més. En tot cas, les zones correspondrien a la gestió del Departament d'Educació i no han de figurar a la llei com a estructures que signifiquin un altre grau més de complexitat.
- La concreció de les zones educatives és difícil perquè el territori és molt divers i, per tant, el plantejament ha de ser prou obert perquè es puguin preveure fórmules flexibles, però no han de comportar més burocratització i han de servir per optimitzar els recursos.
- El plantejament de les zones té sentit amb la implicació dels ens locals en el marc de la coresponsabilitat, tot respectant les seves competències.
- Cal tenir en compte que la zona ha de comprendre les etapes educatives de 0 a 18 anys.

10.9. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

a) A l'article 151:

- afegir a l'apartat 2 "l'educació de persones adultes i la col·laboració de l'Administració local";
- revisar l'apartat 2, perquè els serveis educatius i l'educació especial són de categories diferents dels altres ensenyaments que se citen.

Al Capítol 6: *La Inspecció d'Educació*

10.10. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

a) A l'article 153:

- agrupar els punts a) i e) de l'apartat 1 en un de sol;
- esmentar que la funció inspectora també ha de ser objecte d'avaluació.

11. AL TÍTOL XI: *AVALUACIÓ DEL SISTEMA EDUCATIU DE CATALUNYA*

Aquest títol consta de quatre capítols i onze articles.

11.1. En aquest títol es proposa una reorganització dels capítols per ajustar els conceptes a l'articulat concret. Cal introduir-hi l'avaluació de l'alumnat, no només en termes de rendiment o resultats, sinó també de qualitat, necessitats, capacitats i adaptacions.

Al Capítol 1: *Concepte, objecte, àmbit i principis*

11.2. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 155, l'apartat 2 no pot defugir un element substancial del sistema educatiu, com són els recursos.
- b) A l'article 156:
 - afegir, després de "mètodes", "processos i estratègies";
 - precisar "totes les dependències de les mateixes administracions educatives";
 - introduir l'avaluació dels serveis complementaris, la sisena hora i les activitats extraescolars.

Al Capítol 2: *L'activitat avaluadora*

11.3. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 159:
 - introduir a l'apartat 2.c) que l'avaluació estigui orientada a la millora de la pràctica professional i, en segon terme, a l'acreditació de mèrits;
 - afegir l'avaluació de les funcions professionals dels serveis educatius;
 - introduir a l'apartat e) la contribució que els centres fan per a la millora de la cohesió social i valorar la seva incidència global en el territori;
 - fer referència a l'avaluació del valor a afegit que aporten els centres després de l'horari lectiu.
- b) A l'article 160, s'ha d'evitar que els informes que es fan públics donin lloc a classificacions de centres.

Al Capítol 3: *Avaluació i currículum*

11.4. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 161, cal revisar el fet que se citi l'Agència abans de definir-la.

Al Capítol 4: *Agència d'avaluació del sistema educatiu*

11.5. Es demana que es garanteixi l'autonomia i el caràcter independent de l'Agència d'Avaluació del Sistema Educatiu respecte a l'Administració educativa. Potser caldria que es vinculés al Parlament de Catalunya, que també podria nomenar-ne el/la president/a. En aquest sentit, es proposa que es defineixi més clarament la funcionalitat de l'Agència i la seva col·laboració amb el Departament d'Educació. També es demana que s'expliciti l'expressió de fer ús del dret privat en la seva activitat instrumental, atès que s'interpreta com una garantia de no dependència de l'Administració.

11.6. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 163, recollir la participació dels sectors implicats en l'avaluació, d'acord amb l'article 157.2.
- b) A l'article 164.3, explicitar el paper de les universitats, que queda molt desdibuixat, perquè es considera que haurien de tenir una presència preferent a l'Agència.

12. AL TÍTOL XII: COOPERACIÓ AMB ALTRES ADMINISTRACIONS, ORGANISMES I INSTITUCIONS

El títol té dos capítols i cinc articles.

Al Capítol 1: Cooperació amb altres administracions

12.1. Es considera que, per evitar que la cooperació amb altres administracions educatives derivi en coordinació, cal reservar un àmbit d'exclusivitat dins de les competències que corresponen a la Generalitat de Catalunya, per tal que qualsevol acció en aquest sentit que les afecti es realitzi necessàriament a través d'aquesta administració.

12.2. Es considera que cal fer esment també a tota l'Administració de la Generalitat. Quant a les relacions de cooperació amb altres comunitats que comparteixen la llengua catalana, cal referir-se també a altres qüestions més globals de cultura, tradicions i passat històric comú (art. 166 i 167).

12.3. Respecte a la cooperació amb les universitats catalanes, es considera que hi ha d'haver reciprocitat en els òrgans de coordinació i de participació (Consell Interuniversitari i Consell Escolar de Catalunya).

El Departament d'Educació i les universitats catalanes també poden compartir informació i orientacions sobre la transició entre el sistema no universitari i l'universitari. Així, caldria incloure elements de formació contínua que impliquen una coordinació important, intercanvi de materials, programari, plataformes electròniques i tecnologies de la informació i la comunicació. Es proposa introduir la necessitat de formar en la pràctica de la docència els futurs professionals de l'educació.

Al Capítol 2: Col·laboració amb altres organismes i institucions

12.4. Es demana modificar la redacció per donar-li un sentit més ampli, que inclogui altres sectors com ara els representants dels titulars de centres privats, sectors productius generals i sectorials. Cal fer referència també als consells socials dels centres integrats de formació professional i dels ensenyaments artístics (art. 170).

12.5. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 169, substituir en el títol i l'articulat "voluntariat" per "entitats sense ànim de lucre".

13. AL TÍTOL XIII: *FINANÇAMENT DEL SISTEMA EDUCATIU DE CATALUNYA*

Aquest títol consta de tres capítols i onze articles.

Al Capítol 1: *Principis que regeixen la gestió dels recursos econòmics del sistema educatiu*

13.1. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

- a) A l'article 172:
 - modificar a l'apartat 2 la frase "la Generalitat dota el sistema educatiu català dels recursos econòmics necessaris per garantir la suficiència econòmica..." per "la Generalitat s'obliga a garantir la suficiència econòmica ...";
 - revisar l'apartat 3, perquè es manifesta la no conformitat d'un sector amb la possibilitat de contractar operacions de tresoreria que tenen un cost (interessos) que fan que el centre finalment tingui un finançament menor.

Al Capítol 2: *Finançament dels ensenyaments i de la qualitat del servei públic d'educació*

13.2. Cal que la llei expressi el principi de suficiència per al finançament del lloc escolar dels centres privats concertats de manera homòloga als centres públics.

13.3. Aquesta llei ha de garantir la gratuïtat de l'ensenyament obligatori, perquè fins ara no ha estat així. Es recomana estudiar quin és el cost real de la plaça escolar i ajustar el finançament a la realitat, assumint que cal fer accions de discriminació positiva allà on calgui (art. 174).

13.4. Sobre els ensenyaments postobligatoris, cal parlar de finançament i no només de sistema de beques i programa d'ajuts. En aquest punt, es manifesta el desacord sobre el finançament dels centres privats: un sector considera que una llei de país ha de garantir als centres privats concertats el finançament suficient per establir el concert singular del batxillerat i els cicles formatius i un calendari amb terminis (art. 175).

13.5. Per fer front a la despesa de les activitats complementàries, les activitats extraescolars, el material escolar, el servei d'acollida, etc., caldria que, a més de les subvencions i beques per raons d'oportunitat social, la llei prevegi el finançament més ampli possible (art. 176).

13.6. Es demana que la llei concreti i expliciti el tipus de finançament extraordinari que rebran els centres que estableixin el contracte programa i per quins conceptes. Les dotacions pressupostàries extraordinàries o addicionals, entre d'altres, s'han de vincular directament a l'escolarització de l'alumnat amb necessitats educatives específiques. Es torna a remarcar en relació amb aquesta qüestió que cal precisar el concepte d'escola inclusiva.

13.7. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

a) A l'article 173:

- introduir a l'apartat 1 que l'objectiu ha de ser una oferta de places suficient i, per tant, es proposa modificar l'article en el sentit següent: "El Departament preveu una oferta de places suficient per a infants de zero a tres anys per atendre la demanda";
- substituir a l'apartat 2 "Per tal de posar en servei aquestes places (...) el Departament subvenciona" per "D'acord amb la planificació i els requisits prèviament establerts, el Departament establirà i finançarà mitjançant els convenis corresponents";
- substituir "el Departament subvenciona" per "el Departament dota pressupostàriament per al funcionament".

b) A l'article 178:

- situar aquest article a l'inici del capítol 2;
- substituir a l'apartat 1 "ha de preveure" per "garantirà";
- esmenar l'apartat 1 en el sentit següent: "per a l'exercici de la coresponsabilitat que resulta d'aquesta Llei i...";
- precisar a l'apartat 2 "convenis de coresponsabilitat amb els ens locals...".

c) A l'article 179, recollir un compromís ferm i un horitzó temporal, uns terminis o calendari. D'acord amb el dictamen sobre el document de bases, caldria esmentar el 6% del PIB de Catalunya.

Al Capítol 3: *Finançament dels centres*

13.8. L'articulat ha de tenir en compte la planificació general del sistema i les necessitats educatives específiques de l'alumnat.

13.9. Aportacions concretes per millorar el text de l'articulat:

a) A l'article 181:

- millorar la temporalitat del concert fins allà on la legislació bàsica permeti i establir un sistema de pròrroga automàtica si el centre segueix reunint els requisits;
- substituir a l'apartat 2 "el Departament pot establir concerts" per "el Departament establirà concerts";

- concretar a l'apartat 3.a) "d'acord amb el percentatge d'alumnes dels centres públics de la zona" i afegir-hi "en el conjunt d'escoles";
- afegir a l'apartat 3.b), després de "la proporció mínima que el Departament determini", "que hauria de consensuar amb l'Administració local";
- no hi ha acord a substituir a l'apartat 6 "atendrà les previsions de planificació de l'oferta educativa" per "la demanda efectiva de places escolars";
- precisar a l'apartat 7 que la quantia del mòdul ha de garantir la suficiència;
- revisar l'apartat 10, perquè no s'hi indiquen ni els criteris ni les quantitats;

14. DISPOSICIONS ADDICIONALS

14.1. Es demana incloure una nova disposició addicional que, amb caràcter general, estableixi que s'han de tenir en compte les característiques específiques de les zones rurals, tant pel que fa als centres, com al professorat, les plantilles, els recursos, la formació, la innovació, la planificació, el transport, etc.

14.2. Aportacions concretes per millorar el text:

- a) A la disposició segona, afegir al final de l'apartat 2 "respectant els seus drets laborals i econòmics".
- b) A la disposició sisena, afegir al final "i la normativa bàsica".

15. DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

15.1. Es considera que cal igualtat i equitat entre tot el professorat dels centres que integren el servei públic d'educació i, per tant, es demana afegir als dos apartats de la disposició transitòria primera que l'homologació serà plenament efectiva abans d'acabar l'any 2012.

15.2. Es proposa afegir una disposició transitòria per recollir explícitament que els serveis educatius intervindran en tots els centres del servei públic d'educació.

15.3. Aportacions concretes per millorar el text:

- a) A la disposició 4.1, afegir-hi que, a més de la transformació, el Govern ha de regular "la transició de l'actual sistema al nou sistema".

ANNEX: Assistents a la sessió

President

Pere Darder i Vidal

Professorat dels nivells educatius d'àmbit no universitari

Josep Miquel Lacasta i Lardies

Francesc Portalés i Claramonte

Francesc Saló i Navarra

Pares i mares d'alumnes

Antoni Arasanz i Mayolas

Pere Farriol i Canyelles

Francisco Montañés Pamplona

Mercè Rey i Abella

Personal d'administració i serveis dels centres docents

Ángela Rodríguez Albertos

Titulars de centres privats

Juan José Albericio Huerta

Sebastià Álvarez i Vila

Enric Grau i Martín

Centrals i organitzacions sindicals

Dolors Llobet i Maria

Neus Munté i Fernández

Vicent Tirado i Bausà

Organitzacions patronals

Josep Algueró i Galceran

Antoni Jorba i Serra

Manuel Rosillo López

Moviments de Renovació Pedagògica

Ricard Aymerich i Balagueró

Joan Coma i Ainsa

Administració educativa

Pepita Corominas i Baulenas

José Antonio García Saceda

Jaume Gibert i Mombrú

Carme Mas i Morillas
Alberto del Pozo Ortiz

Administració local

Ramon Farré i Roure
Josep M. Freixanet i Mayans
Carme Garcia Suarez
Jordi Roig i Vinyals

Universitats de Catalunya

Neus Sanmartí i Puig
Pelegrí Viader i Canals

Personalitats de prestigi en el camp de l'educació

Jaume Cela i Ollé
Màrius Martínez i Muñoz

Institut d'Estudis Catalans

Ricard Torrents i Bertrana

Consell Nacional de la Joventut de Catalunya

Lluís Monerris i Pes

Consells Escolars Territorials

Olga Adroher i Boter
Montserrat Ballarín i Espuña
Camil Fortuny i Recasens
Antoni-German López López
Andreu Otero i Triola
Anna Riuró i de Blas
M. Àngels Rojas i Castaño
Vicent Villena i Serrano

Secretària

Teresa Pijoan i Balcells

ANNEX II: Vots particulars

- Vot particular de discrepància amb el Dictamen 10/2008, presentat pel senyor Francesc Saló (USTEC-STES)

- Vot particular al Dictamen 10/2008 sobre l'Avantprojecte de la Llei d'Educació de Catalunya, que subscriu en Ramon Farré Roure (ACM), en relació amb l'apartat de fets del dictamen

S'adhereix a aquest vot particular el senyor Jordi Roig (ACM).

- Vot particular al Dictamen 10/2008 sobre l'Avantprojecte de la Llei d'Educació de Catalunya, que subscriu en Ramon Farré Roure (ACM), a l'apartat de consideracions generals del dictamen

S'adhereix a aquest vot particular el senyor Jordi Roig (ACM).

- Vot particular al Dictamen 10/2008 sobre l'Avantprojecte de la Llei d'Educació de Catalunya, que subscriu en Ramon Farré Roure (ACM), en relació amb alguns aspectes vinculats al paper dels ens locals

S'adhereix a aquest vot particular el senyor Jordi Roig (ACM).

- Vot particular al Dictamen 10/2008 sobre l'Avantprojecte de la Llei d'Educació de Catalunya, que subscriuen la senyora Mercè Rey i el senyor Antoni Arasanz, representants de les associacions de pares i mares de les escoles concertades de Catalunya, a l'apartat consideracions generals del dictamen

- Vot particular en contra del Dictamen 10/2008 sobre l'Avantprojecte de la Llei d'Educació de Catalunya que presenten conjuntament el sector de titulars de centres privats (Serveis Educatius de Catalunya, Confederació de Centres Autònoms d'Ensenyament de Catalunya i Federació Catalana de Centres d'Ensenyament) i el sector d'organitzacions patronals (Foment del Treball i PIMEC-SEFES), representats pels senyors Juan José Albericio, Sebastià Àlvarez, Enric Grau, Josep Algueró, Antoni Jorba i Manuel Rosillo

Vot particular de discrepància amb el Dictamen 10/2008, presentat pel senyor Francesc Saló (USTEC-STES)

En Francesc Saló i Navarra, membre del Consell Escolar de Catalunya, nomenat en el decret 140/2007 que es va publicar en el DOGC número 4.914 de 28 de juny de 2007, en representació del sector del professorat de nivell no universitari, prèvia sol·licitud de l'organització sindical USTEC-STEs, adreça al president del Consell Escolar de Catalunya aquestes consideracions sobre el vot particular, que manifesta el desacord amb el Dictamen 10/2008 sobre l'Avantprojecte de la Llei d'Educació de Catalunya.

Segons el Reglament del Consell Escolar de Catalunya, concretament l'article 22.3, es demana que aquest document s'incorpori al text del dictamen 10/2008.

Consideracions

1. El servei públic educatiu

Per a la nostra organització no és acceptable el concepte de servei públic educatiu. Entenem que no es pot posar en el mateix pla d'igualtat legal i moral la rendibilitat social que genera l'ensenyament públic amb el negoci privat, tan econòmic com ideològic. I menys encara tal com es concreta en un avantprojecte que persegueix igualar les dues xarxes educatives en drets però no en obligacions, i manifesta molta cura a mantenir tots els privilegis intactes a les patronals dels centres privats.

En aquest sentit, no s'avança, ans al contrari: se situen els elements necessaris per aprofundir les diferències entre ambdues xarxes. En potenciar la matriculació a cada centre, es potencia per sectors socials i amb aquesta mesura es garanteix una àmplia i posterior divisió social del treball, amb caràcter general, segons el tipus de xarxa triada.

En aquest sentit escolaritzar alumnes de necessitats educatives específiques i condicions socials desafavorides **no és condició necessària ni obligatòria per aconseguir la concertació**, només és condició preferent. Per tant, la patronal de la privada no està condicionada, ni molt menys obligada, a comprometre's amb les necessitats d'escolarització que generen els canvis que se succeeixen dins la societat catalana.

Però, també, l'avantprojecte els possibilita evitar-ho amb mesures molt discutibles si considerem que aquests centres són finançats amb diners públics (la matriculació en el centre, la limitació de competències de les comissions d'escolarització, unes "possibles" oficines municipals d'escolarització limitades fonamentalment a un paper informatiu, la inclusió de la renda anual de les famílies com a criteri diferenciador i uns itineraris patronals o d'adscripció lliure entre centres privats a l'hora de matricular, determinats bàsicament pel "caràcter propi" o ideari de centre).

Aquestes mesures esmentades abonen el terreny perquè les patronals seleccionin el seu alumnat per nivell social i manifesten una posició favorable de l'administració perquè així sigui.

Per això el model i les condicions de la concertació redueixen el paper dels contractes-programa, encetats a rel del PNE i fixats a l'avantprojecte, a una sortida conjuntural a determinats (molt pocs) centres en crisi, per dificultats en el cobrament de quotes. Una mesura, aquesta dels contractes-programa, de dubtosa eficàcia i viabilitat que, a més, planteja seriosos problemes; perquè si aquests centres privats són gratuïts, significa que la Generalitat finança la taxa de benefici empresarial i permet que, malgrat sufragar-los totes les despeses, desenvolupin el seu "ideari" majoritàriament catòlic i permet també que en els canvis d'etapa s'agrupin amb altres centres privats que, si no tenen contracte-programa, no acolliran l'alumnat de condicions socials desfavorides ni de nee.

En aquest sentit considerem que seria millor, i a mig termini més rendible, deixar oberta una porta que creï les condicions perquè aquests centres privats amb contracte-programa acabin essent públics, i no finançar la seva gratuïtat un any sí, un altre no i un altre sí, a caprici de les patronals.

Per tant, capficar-se legalment en definir una xarxa educativa privada com a servei públic, sense posar les bases legals perquè actuï com a tal, amb les mateixes obligacions d'escolarització que la xarxa pública, i sabedors que la gran majoria de la seva titularitat no ho desitja o, millor dit, s'oposa amb força a assumir aquesta responsabilitat, no és només un fet de dubtosa moralitat, sinó que sembla socialment la sospita sobre els interessos que al legislador li convé defensar.

Concedir el concert sobre la base de l'article 181.3, és a dir, a) "*per tenir una relació mitjana d'alumnes per unitat escolar no inferior a la que determini el departament per a cada zona*" i b) "*Escolaritzar **majoritàriament** alumnat amb residència al municipi o zona escolar corresponent, en la proporció mínima que determini el departament*", és com si no s'imposés cap condició i entra en contradicció amb allò que expressen els apartats d) "*el principi d'escolarització mixta*" i e) "*el principi de responsabilitat de tots els centres en l'escolarització de l'alumnat de nee*" de l'article 26; a més, l'apartat b) obre una porta subtil als titulars dels centres privats concertats per poder matricular alumnat de fora de la seva zona escolar de residència.

D'altra banda l'article 31, apartats 2 i 3, no resol res en matèria de responsabilitzar els centres privats concertats en la participació en "una adequada i equilibrada escolarització de l'alumnat de nee". A la pràctica, tant l'increment de ràtios en un 10% com la reserva del 10% de llocs per alumnes d'incorporació tardana i nee respectivament, no s'han portat a terme en la gairebé absoluta totalitat de centres privats concertats, que no n'han fet cas, i han completat la seva matrícula per sobre de la ràtio des del mateix centre. Però sí que els han tingut en els centres públics, amb efectes negatius de reducció de plantilles importants, per la diferenciació, imposada pel departament, entre grup d'escolarització i desdoblament.

Evidentment són dos grups/classe iguals i en idèntiques condicions però, en ser considerat desdoblament, se li aplica una ràtio professor/grup menor.

Per USTEC-STES és molt preocupant que es deixi la porta oberta, a l'article **38.4** "*En el cicle de parvulari i l'educació primària la jornada escolar es pot estendre fins a 1050 hores*", a finançar amb diners públics la sisena hora a la privada concertada. Seria molt greu que amb diners de l'erari públic es financés la plusvàlua de les patronals i es contribuís així, encara més, a garantir l'adoctrinament moral, religiós i ideològic de l'alumnat.

També és inadmissible per a l'escola pública. La llei seria una gran oportunitat per fer marxa enrere en l'aplicació d'una sisena hora, que s'està demostrant ineficaç, en benefici d'assolir els reforços i l'atenció qualitativa individual que necessiten les borses d'alumnes que no arriben a les anomenades "competències bàsiques"

D'altra banda, el concepte de servei públic comporta situar en el mateix pla d'igualtat l'oferta de línies públiques i privades concertades, la qual cosa suposa trencar legalment a Catalunya amb el caràcter subsidiari (LODE) que havia de tenir l'ensenyament privat i posar-lo en el mateix pla de creixement que el sector públic, sense que se li obligui a complir la funció social que l'escolarització de l'alumnat requereix avui. Si no s'estableixen mesures de protecció del sector públic, temem que, amb la nova llei, s'accentuarà encara més la tendència dels últims anys d'afavorir l'oferta privada en aquells municipis, districtes o zones on entrava en competència directa amb la pública.

Així mateix, conformar el model de servei públic educatiu que proposa l'avantprojecte és llançar un missatge a la ciutadania de justificació social i moral de les activitats financeres a través de fundacions i quotes de determinades patronals quan la llei i aquest avantprojecte prohibeixen la seva obligatorietat. Tothom sap que a la pràctica es porten a terme i el legislador coneix perfectament les formes que poden utilitzar-se perquè les aportacions familiars, que a la pràctica són obligatòries, es dissimulin com a voluntàries. S'haurien d'arbitrar mesures de control i vigilància i, si escau, les sancions adients.

També cal considerar que la llei fractura i, per tant, no millora la legislació estatal d'obligacions i possibles sancions per incompliments a les titularitats dels centres privats. Aquests centres conserven les seves prerrogatives respecte a l'organització del treball, la configuració de les estructures de participació del professorat i de la comunitat educativa i la contractació del seu personal, malgrat la consideració de servei públic educatiu i el seu finançament públic.

En definitiva, tot sembla indicar que la llei fixa un indissoluble compromís amb les patronals de la privada concertada per incrementar el seu finançament, l'actualització dels mòduls dels concerts, els contractes-programa (producte del Pacte Nacional per l'Educació), les subvencions als ensenyaments postobligatoris, els recursos per necessitats educatives especials i recursos especials per a finalitats concretes a banda del concert.

2. La municipalització

Ens oposem taxativament als traspessos als municipis del tram infantil del 0-3, la formació permanent d'adults i els ensenyaments artístics. L'experiència d'externalització i privatització que ha patit el tram d'educació infantil amb el consegüent procés de desregularització de les relacions laborals, precarització dels seus treballadors i treballadores, salaris baixos, contractació mitjançant ETT i la gran dificultat per establir convenis col·lectius (molts no en tenen) no augura bones perspectives a la resta.

Aquest binomi municipalització/privatització ha destapat una prestació deficient del servei per afavorir un benefici privat que, al final, s'està concentrant en una determinada empresa.

En aquest sentit, mostrem el nostre desacord en la possibilitat que puguin establir-se noves administracions educatives, absolutament innecessàries, més burocràcia i dilapidació de despesa pública. Els consorcis, que no especifiquen ni el seu règim jurídic ni les seves competències, si no s'estableixen, per llei, altres cauteles, com la prohibició legal i taxativa de la participació i la inversió d'entitats privades, poden acabar en un règim jurídic mixt, públic i privat. Tota la resta és deixar una porta oberta a l'especulació i a un futur incert tant per al professorat dels centres públics com per a l'ensenyament públic mateix.

USTEC-STES entén que tots els centres educatius públics han de ser de titularitat de la Generalitat de Catalunya, com a garantia de prestació d'un servei de qualitat, com a element imprescindible que asseguri polítiques socials i educatives que contribueixin a evitar la discriminació social i territorial, com a eix vertebrador de la igualtat d'oportunitats i correctora de desigualtats socials i educatives. En definitiva, com a garantia i sosteniment de l'estat del benestar.

Entenem que la llei havia de deixar oberta una porta i arbitrar un procés perquè tots els centres educatius municipals poguessin passar a ser titularitat de l'administració de la Generalitat. El fet és que ja existeixen precedents legals d'aquesta mesura.

Els ajuntaments haurien de tenir un paper de coresponsabilitat limitat i acotat a acords amb l'administració educativa de la Generalitat en les matèries següents:

- La creació i gestió d'oficines úniques de matriculació amb una normativa que permeti assegurar la cohesió social del territori.
- La possibilitat de poder plantejar a l'administració de la Generalitat les necessitats del mapa escolar del seu municipi i, si escau, la planificació del mapa escolar de la zona o comarca.
- La cessió dels solars, l'adequació de l'entorn i el manteniment dels centres públics.
- La implicació en l'elaboració de polítiques socials (acollida de les famílies, millora de l'entorn educatiu, foment de la cohesió social...) per garantir la igualtat de drets a tots els infants.

- El finançament i col·laboració en les activitats extraescolars als centres fora de l'horari lectiu. (Cal que aquests serveis es coordinin amb els centres educatius i els portin a terme persones amb formació i contractes laborals dignes). Fer una oferta educativa pròpia de lleure i oci d'acord amb les necessitats de l'entorn.
- Coordinar, conjuntament amb el Departament d'Educació, els diferents serveis (Justícia, Serveis Socials, Educació, Sanitat) per tal de poder donar respostes globals als problemes que es plantegin.

Algunes ja les recull l'avantprojecte. Això no obstant, l'avantprojecte va molt més lluny i atorga competències excessives als municipis, entre les qual la gestió dels centres públics que entenem que hauria de ser competència de la Generalitat.

3. Autonomia de centre i gestió

3.1. El projecte educatiu i l'activitat docent i organització vertical

Així mateix, discrepem del model d'autonomia de centres i gestió que l'avantprojecte planteja. El model d'autonomia pedagògica és, sens dubte, eteri, confús i poc definit, la qual cosa planteja molts dubtes sobre el seu abast i la implicació del professorat, i una clara tendència a convertir cada centre en un regne de taifes. No es concreta la relació amb la programació anual, que no es defineix, i, per tant, no se sap si s'ha d'incloure dins el projecte educatiu o s'ha de recórrer a la LOE. En aquest sentit, sembla el dubte del condicionament de la llibertat acadèmica i la docència a un projecte educatiu de centre que pot no ser aprovat pel claustre o pot no reunir els consensos suficients. L'article 18 diu "*En l'exercici de la funció docent, el professorat gaudeix d'autonomia en el marc del projecte educatiu*". Això no obstant, l'article 62.2 explicita "*Els criteris pedagògics del PEC són d'obligada observança per part de tot el personal...*" i l'article 79.4 situa "*l'activitat docent s'ha de desenvolupar en els marcs dels principis de llibertat acadèmica i coherència amb el projecte educatiu i ha d'incorporar els valors de la col·laboració entre docents i el treball en equip*".

No s'aposta pel consens del claustre en la seva elaboració perquè no s'aposta per la seva aprovació. El claustre "*l'ha de formular a iniciativa de la direcció*" (art. 70), o simplement entre les funcions del claustre hi ha "*intervenir en l'elaboració i adaptar el projecte educatiu*" (art. 117.2.a). Aquesta aposta de l'avantprojecte planteja problemes als centres, a la seva convivència i a l'organització del treball, ja que no es tanca la jerarquia del projecte educatiu del centre sobre el projecte de direcció, ni s'impulsa un procediment per regular-lo posteriorment que assegurí la participació i l'aprovació de les estructures horitzontals del centre (cicles, nivells, departaments), tant en els seus continguts com procediments i activitats per realitzar, que hauria de culminar en l'aprovació del claustre pel màxim consens. La llei no aposta per majories qualificades, com a única forma democràtica d'aconseguir una implicació generalitzada del professorat en l'activitat general del centre. Una activitat que ha d'estar lligada a la distribució horària ordinària del professorat acordada mitjançant negociació col·lectiva.

Evidentment, el projecte educatiu, un cop aprovat pel claustre, ha de ser ratificat pel consell escolar de centre per majories també qualificades. Defensar una escola democràtica i participativa és també defensar la pluralitat pedagògica i ideològica i arribar a consensos, permetent un espai a l'acció individualitzada i a la llibertat acadèmica del professorat, aspecte que també queda molt confús a l'avantprojecte.

Per una altra part, l'obligació del professorat a participar en l'activitat general del centre ha d'estar subjecta a la distribució horària actual, aspecte que la llei no respecta. La proposta de qualsevol canvi ha de ser mitjançant negociació col·lectiva. La realització d'activitats puntuals que ultrapassin els marcs horaris actuals i la seva distribució de funcions i activitats, que tinguin el reconeixement d'activitat lectiva, també han de restar subjectes a la negociació col·lectiva.

L'actualització del professorat (art 19.2) no pot restar sotmesa a l'acord de la direcció. En tot cas, els processos de formació lligats a lloc de treball i activitat del centre han de partir de decisions col·lectives de les diferents estructures del centre, des de la reflexió i la valoració de les necessitats d'aprenentatge de l'alumnat. La formació d'actualització professional genèrica ha de restar a decisió individual del professorat.

3.2. Autonomia de centre i el paper administratiu i gerencial de les direccions

L'avantprojecte respira autoritarisme i jerarquia empresarial, i fonamenta la gestió en la desconfiança cap al professorat i la comunitat educativa. El text impulsa un model d'organització del treball escolar que dota les direccions de més funcions, poder i responsabilitats, i les faculta discrecionalment per participar amb poder de decisió tant en la definició de llocs de treball (art 77 i 89) i els seus perfils, com en la seva provisió, en la determinació de les retribucions del professorat i en el manteniment dels seus llocs de treball (art. 97). Elements de tall coercitiu per construir una escola autoritària i jerarquitzada, on en la pràctica es limiti la participació del professorat. Un model d'escola que promourà l'autocensura del professorat i restringirà la reflexió col·lectiva i la pluralitat, i reduirà les estructures horitzontals i democràtiques a obeir les instruccions. Un model que redueix la funció docent a la simple transmissió de coneixements.

Un model d'escola que defineix una estructura organitzativa contrària als valors que diu defensar i que es projectarà negativament en la relació amb l'alumnat i en els valors que es pretenen inculcar.

USTEC-STES defensa un model de gestió democràtica, des de l'elecció directa de les direccions per la comunitat educativa fins a la presa de decisions col·lectives pels òrgans corresponents als nivells que corresponguin: consell escolar, claustre, departaments, cicles...

Entenem que la gestió del professorat (art. 76.1) no pot ser una tasca de la direcció del centre, sinó de l'administració de la Generalitat; la direcció del centre ha de dirigir i coordinar l'activitat del professorat.

Entenem que, si en darrera instància l'adquisició de béns i serveis i la distribució de recursos econòmics és una tasca executiva de la direcció, les decisions en aquestes matèries han de ser col·lectives i haurien de correspondre al claustre i al consell escolar segons els casos.

La responsabilitat en el manteniment i la millora de les instal·lacions del centre ha de correspondre a la administració corresponent; la responsabilitat de les direccions en aquest tema ha de quedar restringida a la seva actuació.

La direcció dels centres no és la gerència d'una empresa i els centres no són centres comercials, per tant s'hauria de suprimir *"a l'obtenció i acceptació, si escau de recursos econòmics i materials addicionals"*.

Respecte a l'article 76.2, entenem que la proposta del departament de provisió de llocs en centres de zones desafavorides, de caràcter extraordinari, per grups de docents de gestió per lliure designació és pedagògicament innecessària i, per tant, hauria de caure de la llei, si no és que es vulgui obrir una porta posterior a la gestió privada dels centres per part de nuclis del mateix professorat.

Per una altra part, l'avantprojecte de llei, a través dels articles 76.1 i 78.2, confereix als centres educatius un caràcter comercial. Obrir la porta a l'autofinançament dels centres educatius públics a través d'*"activitats comercials com determinades prestacions de serveis, venda de productes generats en l'activitat del centre"*, suposa desvirtuar la funció educativa dels centres, ja que la introducció d'aquest nou element pot determinar les prioritats educatives i enfocar-les, segons els casos, en l'obtenció d'ingressos econòmics.

En aquesta línia, que els centres obtinguin recursos econòmics propis pot tenir dues conseqüències més, impactants però no contradictòries, ja que, per un costat, creen la sospita i la incertesa de si l'administració mantindrà i incrementarà cada any la subvenció als centres públics i, per un altre, a més de fer-los molt vulnerables al patrocini empresarial i als interessos privats, comportarà un increment de les desigualtats entre centres públics en funció dels seus entorns socials i econòmics.

Si ja aquest procés d'autofinançament és del tot inadmissible, encara s'agreuja més amb la possibilitat d'endeutament dels centres públics que estipula l'article 78, la qual cosa ja els atorga un caràcter pràcticament especulatiu i pot significar una disminució de la seva capacitat.

A USTEC-STES entenem que l'administració ha de posar els recursos econòmics, materials i humans necessaris perquè els centres públics puguin portar a terme la seva funció

educativa en condicions de qualitat. Aquest havia de ser el compromís de la llei, i malauradament no ho és. El finançament administratiu dels centres públics queda absolutament solapat pel fort impuls que la llei aspira a atorgar al seu autofinançament, al mateix temps que obvia els compromisos amb les necessitats reals, el tractament de la diversitat, etc.

Cada direcció no ha de poder definir l'estructura organitzativa del seu centre al marge de la resta, com se situa als articles 74 i 75 "*àmbit i marc de l'autonomia organitzativa*". Cada centre no pot ser una illa diferenciada de la resta.

Entenem que el Departament d'Educació ha de regular en un reglament orgànic de centres l'estructura i càrrecs unipersonals i de coordinació que els centres educatius públics han de tenir. Aquesta estructura hauria de ser negociada i hauria de tenir en compte les diferents tipologies de centre, situant els criteris perquè els centres de les mateixes característiques i necessitats les adoptin.

L'avantprojecte en aquest terreny permet extraure dues conclusions clares: a) el Departament d'Educació es vol treure la seva responsabilitat de sobre i la vol fer recaure sobre el professorat i els centres educatius i b) aquesta línia d'actuació, lligada a altres elements del servei públic ja comentats, aprofundirà la diferenciació entre centres i ens aboca a l'establiment permanent de "centres gueto".

4. Altres aspectes

L'avantprojecte de llei no busca reforçar l'actuació de l'administració en el sector públic. L'avantprojecte deixa molts dubtes en aquest terreny, traspua una falta de compromís amb l'activitat de diversos sectors i aposta per obrir vies a la gestió privada en el tram infantil 0-3, en la formació professional (art. 47), en els programes de qualificació professional (art. 45.4) o en els serveis educatius (art. 61.2).

Així mateix, mostrem la nostra disconformitat que un organisme públic, com és l'agència d'avaluació, es pugui acollir també al dret privat, i ens preocupa que la publicació i la difusió dels resultats escolars es facin sense cauteles i sense tenir en compte les dades corresponents. No estem d'acord que, com fins ara, es liquidi el tema amb un elegant paràgraf polític. Aspectes tan importants com els entorns socials i econòmics, el nivell cultural de les famílies, el nivell de partida de l'alumnat, no siguin considerats. També entenem que hi ha una manca de compromís amb l'atenció qualitativa i el tractament de la diversitat en els centres públics i manquen mesures de discriminació positiva cap als centres públics que tenen alumnat de condicions socials desfavorides. En aquest sentit també es fa notar aquesta mancança, en la intenció de possibilitar aquesta discriminació positiva per aconseguir que els alumnes de la tipologia esmentada puguin participar en unes activitats extraescolars cada cop més privatitzades.

El compromís d'inversió de recursos econòmics que es recull a l'article 179 *"de situar progressivament la despesa educativa, com a mínim, en la mitjana dels països de la UE"* és del tot insuficient i resta encara molt lluny de poder satisfer les necessitats del sistema educatiu. Si tenim en compte la gran diversitat d'economies que componen avui la UE, entenem que l'objectiu hauria d'anar en la línia d'equiparar-nos als països més avançats: arribar al 6%, amb l'objectiu del 8% en pocs anys.

A l'article 46, del batxillerat, ha de constar-hi expressament el manteniment del batxillerat nocturn. No és assumible la seva supressió.

Notem a l'avantprojecte una falta de compromís amb la llengua catalana, que s'hauria de rectificar en la línia d'estipular amb claredat que el català, i, en el seu cas, l'aranès, és la llengua de l'ensenyament.

Article 38. Calendari escolar

El tema de la jornada escolar als ensenyaments obligatoris hauria de quedar obert a una reglamentació posterior per negociar amb tots els sectors implicats. L'article 38.3 dictamina taxativament que la jornada escolar ha de ser de matí i de tarda.

L'article 38.4 *"En el cicle de parvulari i l'educació primària la jornada escolar es pot estendre a 1050 hores"* és innegociable i, per tant, s'hauria de suprimir, ja que deixa una porta oberta a la consolidació i l'extensió de la sisena hora a l'educació infantil i primària pública i la possible concertació a la privada.

Quant a la formació permanent d'adults volem situar que:

L'avantprojecte reconeix que *"l'accés a l'educació en qualsevol moment de la vida"* és un dret que es fa efectiu amb l'educació de persones adultes (EPA), però en tota la llei l'administració no pren cap compromís per impulsar aquest dret i molt menys per garantir la possibilitat de gaudir-ne.

Els únics compromisos respecte l'EPA que assumeix el departament en l'articulat són respecte de la potenciació de la "col·laboració amb les entitats locals" i el finançament de la municipalització de l'oferta pública. En impulsar la municipalització, al mateix temps que s'ignora la necessitat de la xarxa centres d'EPA públics, gratuïts i amb equilibri territorial, s'obvia el caràcter d'ensenyament mínim que la formació bàsica que ofereixen els centres d'EPA té: ensenyaments considerats necessaris per poder exercir una ciutadania plena i equivalents a l'educació obligatòria del jovent.

L'avantprojecte esquartera l'oferta global actual dels centres d'educació de persones adultes, aprovada per l'acord signat l'11 de maig del 2006, i la reordena en "programes" i "accions" que poden deixar de dependre dels centres educatius i passar a ser impartits per organitzacions sense ànim de lucre, persones voluntàries, etc.

Tampoc no garanteix l'accés a l'EPA, ni tan sols en els centres penitenciaris, malgrat tenir-ne traspassades les competències. No reconeix els centres educatius de persones adultes ubicats a les presons i delega als mateixos "establiments penitenciaris" la responsabilitat sobre l'educació.

5. De les condicions de treball del professorat

Des del nostre parer, constitueix una il·legalitat imposar per llei canvis tan substancials en les condicions de treball del professorat sense haver-los sotmès prèviament a un procés real de negociació col·lectiva. Una imposició més propera a un model d'estat dictatorial que a un estat de dret. Els capítols dedicats a les condicions de treball, excessivament reglamentats, correspondrien més a una reglamentació posterior que a la mateixa llei i, per tant, haurien de ser suprimits o, simplement, redactats amb criteris molt generals i oberts per ser negociats posteriorment.

5.1. L'estatut docent (art. 80)

No ens sembla viable fer un estatut de la professió docent quan el professorat de la pública i la privada està dividit en dos règims jurídics diferents: el règim administratiu subjecte a dret públic i el règim laboral subjecte a la legislació laboral i als convenis col·lectius, amb formes d'accés i contractacions diferenciades. Això no obstant, ens preocupa que, si la intenció posterior és reglamentar per llei un estatut docent comú als dos col·lectius, no es reculli en aquest article 80 una menció que representi el compromís de respectar les especificitats de la funció pública docent. Entenem que no fer-ho suposa deixar oberta una porta a una possible laboralització del conjunt del professorat a mig termini.

Aquesta possibilitat o intenció de laboralitzar el professorat de la pública torna a planar quan a l'article 112 el departament s'atorga la facultat de *"canviar les funcions i les condicions de treball del professorat de les diferents etapes educatives i dels professionals dels serveis educatius per tal d'adequar les funcions i les condicions esmentades a les necessitats del sistema educatiu..."*. Massa general i eteri, i aparentment "inofensiu", però molt preocupant quan no es volen sotmetre aquests canvis a la negociació col·lectiva i, sobretot, no es vol recollir la proposta d'USTEC-STES que, en tot cas, aquests canvis es produiran en el marc de la funció pública docent sotmesa a dret públic.

La preocupació s'accentua quan a l'article 141 s'introdueix amb caràcter general la figura del consorci com a fórmula de gestió dels centres públics entre l'administració de la Generalitat i els municipis i, encara que declara els consorcis com a administració educativa, no aclareix prou bé ni el règim jurídic del seu personal, ni les seves competències, i recorre a la indefinida i perillosa frase de *"les que li deleguin les administracions consorciades"*.

És així mateix greu quan a l'article 86 diu que *"la funció pública docent la integren els funcionaris de carrera dels cossos que aquesta llei crea, els funcionaris interins i el personal docent contractat en règim laboral"*. És greu perquè l'administració es nega a acotar la

figura del docent contractat laboral de l'existent avui (professorat de religió i alguns pocs altres llocs de treball que s'haurien d'extingir a mesura que es jubila el personal que els ocupa per transformar-los en llocs de funcionaris). Per tant, només amb caràcter general com a docents contractats en règim laboral hi hauria de quedar: el professorat de religió – mentre es continuï, malauradament, sotmetent l'ensenyament públic a l'oferta d'aquesta matèria– i el professorat especialista que podria ser contractat en règim administratiu o laboral, encara que a USTEC-STES hem defensat que sigui en el primer.

Negar-se a acotar la contractació laboral als llocs de treball esmentats és deixar una porta oberta a la possibilitat d'ampliar indiscriminadament, en el futur, la contractació laboral a qualsevol lloc de treball docent. De fet l'article 89.6 possibilita la contractació en règim laboral de personal docent per realitzar substitucions temporals d'un determinat àmbit territorial. L'avantprojecte sembla trobar una fórmula per posar en pràctica uns dels objectius marcats a l'informe Bofill, "reduir els sous inicials del professorat" i contribuir a empitjorar així les seves condicions de treball.

5.2. Mesures de protecció i valoració del professorat (art. 21 i 82)

Dos articles amb redactats molt carregosos, on les qüestions següents haurien de quedar més clares. L'assistència lletrada gratuïta al professorat ha de ser una obligació per a l'administració i opcional per al professorat.

Hauria de quedar clara la responsabilitat subsidiària de l'administració en totes i cadascuna de les activitats escolars i extraescolars.

No és assumible que el professorat jubilat pugui ocupar llocs de treball, encara que sigui a jornades reduïdes, com tampoc no ho és que realitzi tasques o funcions que puguin ser realitzades per professorat en actiu o en atur.

5.3. La provisió de llocs de treball

L'avantprojecte flexibilitza en excés la provisió de llocs de treball. Estableix massa elements de caràcter subjectiu i eleva la discrecionalitat a la categoria de llei. Aquesta línia crea les condicions i abona el terreny al creixement de l'arbitrarietat.

L'article 77 diu, i l'article 89.3 reitera: *"la direcció dels centres públics proposen llocs docents per als quals és necessari el compliment de requisits addicionals de titulació o de capacitació professional docent"*; i l'apartat 3 de l'article 77 afegeix: *"la direcció del centre està habilitada per avaluar l'activitat docent i de gestió del personal del centre"*.

D'entrada, aquesta redacció planteja alguns problemes: centres de les mateixes característiques i necessitats poden tenir llocs de treball diferents, incrementant la diferenciació entre centres i desregularitzant els currículums. Així mateix, es potencia que l'alumnat tingui accés a diferents ensenyaments en base a perfils de professorat, a diferents

entorns socials i en funció de les possibilitats d'autofinançament de cada centre, i no tal com hauria de ser en un plantejament educatiu coherent que contribuís a millorar la igualtat d'oportunitats, que correspondria a l'administració de la Generalitat.

En aquest sentit, si no s'aclareix l'aprovació per part del claustre del projecte educatiu, que queda en mans de la direcció (tampoc no queda clara la jerarquia del projecte educatiu sobre el projecte de direcció) i del consell escolar, els llocs de treball que es generin amb els requisits específics quedaran sotmesos, no necessàriament a criteris objectius, sinó a la sapiència i a les conviccions morals i ètiques de les direccions, i no a una normativa específica subjecta als principis d'igualtat, mèrit i capacitat.

L'article 89.4 estableix que *"es poden establir requisits o perfils propis fixats pel centre per a llocs de treball que formin part de l'equip de suport del projecte educatiu"*. Aquest article l'haurien d'explicar perquè, si tot el claustre ha d'observar el PEC, no és tot el claustre l'equip de suport al PEC? Aleshores, quins són els càrrecs o grups que facin projectes específics? Això lliga amb l'article 90.2: *"a aquests llocs podrà accedir el professorat del centre o d'altres centres per lliure designació"*.

Això significa triar el professorat com si fossin càrrecs de confiança, com si fossin secretàries de directors generals i, per tant, el seu cessament és polític o lliure a proposta de qui l'ha nomenat o per cessament d'aquest. En cas de cessament d'un nomenament per lliure designació, aquest quedaria adscrit a zona educativa. L'avantprojecte no explicita la situació administrativa, per tant, hem de suposar que queda provisionalment adscrit a zona educativa i no definitiu a un centre. Tot sembla indicar que es vol blindar l'actuació de les direccions amb un equip de persones i que el seu lloc de treball al centre depengui de la direcció. Encara que l'avantprojecte va més lluny i tots els llocs de treball dependran de l'opinió pedagògica de la direcció, ja que l'article 97.5 dictamina *"l'avaluació del desenvolupament del lloc de treball obtingut per concurs vincula la continuïtat del lloc"*.

USTEC-STES proposa que tots els llocs dels centres públics han de ser ordinaris; no poden ser singulars, ni es poden atorgar per lliure designació, ni per concurs específic, sinó per concurs general. Una altra qüestió és com ens plantejem una necessària reforma del concurs general, que l'article 98 no fa, que doni sortida a les necessitats dels centres i mantingui un cert equilibri amb les preferències i les necessitats del professorat. La lliure designació (article 100 i altres esmentats) s'ha de suprimir i els concursos específics han de quedar acotats als serveis educatius. S'ha de reduir la subjectivitat, substituir l'entrevista per la defensa oral del projecte i limitar l'interrogatori de la comissió de selecció als aspectes pedagògics i didàctics del projecte, cosa que no es fa a l'article 99 i altres.

En la pràctica, es busca acabar amb la democràcia escolar i la reflexió educativa. Es jerarquitzen les funcions, es buiden de contingut les estructures horitzontals, deixant-les sense poder ni capacitat de decisió, i s'individualitza el treball educatiu en detriment del col·lectiu. En conseqüència, es busca construir un model d'escola on la divisió social del

treball quedi meridianament reflectida entre els que manen i els que obeeixen. Un sistema que redueix el professorat a un simple transmissor de coneixements.

Per a USTEC-STES és prioritari incidir en el tractament de la diversitat, tant a infantil i primària com a l'ESO, amb desdoblaments, grups flexibles, suports; el departament hauria d'esmerçar els recursos en aquesta direcció. Això no obstant, malauradament, l'avantprojecte obvia el tema. Els recursos destinats a la innovació educativa han d'anar subordinats a les prioritats esmentades i han de tenir un caire temporal i, per tant, els llocs de treball que es generin haurien de ser ocupats de manera provisional.

A més dels concursos específics generalitzats i la lliure designació, l'avantprojecte busca flexibilitzar i acabar amb el model de destinació definitiva a centre i especialitat. Els concursos que cada tres anys (art. 101) convoqui el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya seran a centre, però l'adscripció definitiva serà a un concepte abstracte, indefinit geogràficament per ara, anomenat zona educativa. En cas de supressió o remoció de lloc, es recol·locarà el/la suprimit/da en un altre centre de la zona, sense participació en concursos (art. 97.2). L'avantprojecte no confirma que, en cas de supressió, es continui mantenint l'adscripció definitiva a zona, la qual cosa té una importància vital si no hi ha llocs per recol·locar-se a la zona. Quan es reglamenti, veurem l'amplitud geogràfica de les zones que, si ens atenem als precedents, en determinats casos, sobretot rurals, poden ser grans.

Per una altra part, la recol·locació sense concurs suposa desregularitzar una garantia i el dret preferent (obviat en un avantprojecte tan reglamentista com aquest), i obre la incertesa a nomenaments de caràcter discrecional i arbitrari.

Així mateix, romandre en comissió de serveis més de dos anys en un centre educatiu suposa perdre la destinació definitiva.

El concurs cada tres anys també mereix un esment especial. Seria convenient coordinar els concursos estatals amb els de les diferents nacions i comunitats per evitar problemes de vacants en uns i en altres i greuges en la permanència en els centres segons s'hagi participat en un concurs o en un altre. Per una altra part, la proposta de l'administració catalana condueix a un greuge irresoluble, perquè pel concurs estatal obtens destinació definitiva a centre amb dret preferent en cas de supressió i per concurs de Catalunya a zona.

USTEC-STES defensa la destinació definitiva a centre i especialitat i el manteniment del dret preferent en cas de supressió.

5.4. Les direccions

L'article 90.3 caracteritza les direccions com a personal directiu i crea el lloc específic de direcció. Això és la versió moderna de la creació del cos de directors. En primer lloc, la figura de personal directiu comença a existir amb la publicació de l'Estatut de l'Empleat

Públic i s'ha de desenvolupar. Per tant, no sabem si les persones que ocupin els càrrecs de direcció seran funcionaris o laborals o un híbrid que s'inventin més endavant. En segon lloc, seran nomenats políticament per lliure designació com a personal directiu? En cas afirmatiu, l'article 120 decauria i no quedaria rastre de la participació de la comunitat educativa. Així mateix, el fet de crear els llocs de treball de direcció, podria significar un accés per concurs de trasllats? El decret que va desenvolupar la LOCE a Catalunya pressuposava un concurs de trasllats encobert sota la coartada del concurs de mèrits. Curiosament l'article 120 preconitza pràcticament el mateix mètode de selecció de direcció que la LOE, però s'oblida del cessament que també estipula la LOE, i al mateix temps obvia també la necessitat que les direccions presentin, al mateix temps que el projecte, la seva proposta d'equip directiu, encara que només sigui per evitar trampes i que persones que saben d'antuvi que formaran part de l'equip directiu no puguin formar part de la comissió de selecció en representació del claustre, per raons òbvies.

En definitiva, es busca un perfil de direcció i gestor, gerent, allunyat de la tasca docent, però contradictòriament, en altres articles, es manifesta que es volen unes direccions que exerceixin un lideratge pedagògic i formulin el projecte educatiu....

L'avantprojecte, a la disposició addicional cinquena, en catalogar les direccions com a personal directiu i en fer dependre la negociació col·lectiva a la mesa sectorial de l'article 37 de L'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, prohibeix expressament la negociació col·lectiva de les condicions de treball de les direccions, que seran imposades per llei.

USTEC-STES reitera la seva defensa d'un perfil de direcció triada, i, si escau, cessada, democràticament per la comunitat educativa, que impulsi l'aprovació i l'aplicació del projecte educatiu per consens o majories qualificades del claustre i del consell escolar, i que respecti i executi les decisions col·lectives i democràtiques dels diferents òrgans de govern i participació. Un o una docent subjecte a dret administratiu amb condicions de treball negociades conjuntament a la mesa sectorial amb les de la resta del professorat i amb hores suficients per fer la feina administrativa, però, al mateix temps, compartint algunes hores de treball a les aules.

5.5. Els cossos docents de la Generalitat de Catalunya

Per l'article 87 i les addicionals segona i tercera es creen i es marquen les condicions dels cossos docents propis de la Generalitat de Catalunya. Això significa que, amb l'aprovació i publicació de la llei al DOGC, el personal dels cossos docents estatals transferits a la Generalitat de Catalunya s'integra en els cossos propis de la Generalitat. L'addicional segona els manté els drets econòmics i la tercera el dret a continuar participant en els concursos estatals. Això no obstant, l'avantprojecte no els manté o no diu res dels drets passius i la cotització a MUFACE.

El problema es planteja perquè el personal funcionari dels cossos de la Generalitat de Catalunya, per la Llei de la funció pública catalana, està obligat a pertànyer al règim general de la SS.

Amb l'antic estatut de Catalunya i la LOAPA, el personal d'altres departaments que es va integrar en els cossos de la Generalitat va mantenir MUFACE i la jubilació de classes passives, llevat de si promocionaven i ingressaven en un nou cos: aleshores passaven al règim general de la SS.

Aquestes mesures de la LOAPA podrien ser aplicades als docents transferits que s'integrin en els cossos propis de la Generalitat, però amb el nou estatut de Catalunya, si la LEC no ho recull amb claredat, sempre quedarà el dubte de la bilateralitat i que llei està per sobre.

A més d'això, el personal de nou ingrés, bé per oposició o promoció, passaria a la SS, la qual cosa suposaria que tindríem un professorat amb condicions diferenciades i la promoció en gran part quedaria anul·lada per a una gran part del professorat que no hi participaria per no perdre el model de contingències sanitàries i els models de jubilacions anticipades.

Per això, USTEC-STES considera que, abans de crear els cossos propis, s'han de lligar aquestes qüestions perquè no es produeixi una pèrdua de drets. En tot cas, es podrien crear en una llei específica o en un estatut docent de la funció pública catalana, un cop que l'Estat i la Generalitat hagin trobat la manera de resoldre el problema.

5.6. Les retribucions

Considerem que les millores retributives són un element imprescindible per millorar la qualitat de vida del professorat i per reconèixer socialment la seva tasca. En aquest sentit, seria necessari un compromís de l'administració en la llei de millora retributiva generalitzada i lineal del professorat que ajusti els nostres salaris a l'entorn social i econòmic de Catalunya.

Però no sembla aquesta la línia marcada a l'art 111 de l'avantprojecte que planteja:

- Complement generalitzat inferior pels que no portin tres anys d'experiència laboral.
- Increments per resultats obtinguts per l'alumnat.
- Una àmplia diversificació complementària per funcions o càrrecs.
- Un canvi en la promoció horitzontal dels cinc estadis actuals per la implantació de set graus de cinc anys cada un, que se superarien en base a un barem de mèrits regulat pel govern i una avaluació de la tasca docent (art.106).
- Complements per dedicació lectiva especial.

L'apartat de les retribucions està en consonància amb la resta de l'avantprojecte. L'establiment d'una escola jerarquitzada, amb una forta divisió del treball, exigeix individualitzar i jerarquitzar les retribucions.

L'article busca una diferenciació salarial del professorat esglaonada en base a conceptes més que discutibles com són: la responsabilitat, la dedicació i l'antiguitat. Ja portem anys, però l'avantprojecte consolida i aprofundeix un model retributiu basat en una productivitat fictícia. En la mesura que es divideixen i jerarquitzen les retribucions, les possibilitats d'increments generalitzats i lineals disminueixen; i això abarateix costos laborals, la qual cosa beneficia l'administració en detriment de la millora de la qualitat de vida del professorat i, a més, possibilita un estalvi en plantilles en els centres, ja que aquestes polítiques retributives tendeixen a reduir les hores considerades lectives per a tutories, coordinacions, etc.

Pretén introduir les hores extres a preu de saldo, mitjançant un complement que possibiliti pagar aquestes hores per sota de preu de mercat i, encara més important, estalviar-se contractació de nou professorat.

L'avantprojecte avala els milers de combinacions de salaris diferents existents avui a l'ensenyament públic. Individualitzar tant les retribucions comporta, al final, reduir els compromisos de les persones que no tenen accés als diferents càrrecs i funcions i, per tant, abona les condicions per limitar les aportacions i la participació del professorat en la tasca col·lectiva. Al mateix temps, introdueix factors de competitivitat entre el professorat que no signifiquen millorar la competència generalitzada, sinó empitjorar les relacions humanes en una tasca que necessita bones relacions per aprofundir en la reflexió col·lectiva i el treball en equip.

Per una altra part, discrimina jeràrquicament les funcions –és més important ser coordinador que tutor- i al final de l'esglaó el que menys importa perquè és el que menys es paga és realitzar les activitats lectives amb l'alumnat, ja que per a aquesta funció no hi ha complement.

L'increment per resultats escolars és inadmissible i és la punta de llança del model d'escola-empresa que el departament proposa. És l'aposta per desequilibrar els conceptes d'educació i instrucció en favor de la transmissió de coneixements i en detriment de la inculcació de valors i hàbits. És una mala política educativa que tendeix a contribuir a deshumanitzar l'escola i també, amb el temps, encara més, la societat.

L'abaratiment de sous del personal de menys de tres anys i del personal substituït que sigui laboralitzat (art. 111.7 i 89.6) és una mostra més de la introducció del model de gestió privada conjuntament amb la flexibilitat de l'estabilitat, la productivitat, l'obtenció de recursos propis..., que ens indiquen el model d'escola neoliberal en el qual es pretén aprofundir com un pas previ més per fer possible amb el temps la privatització de l'ensenyament públic.

5.7. La promoció docent i avaluació individual punitiva

A la promoció docent, la promoció entre cossos, inclosos el cos de catedràtics i catedràtiques i el d'inspectors i inspectores, l'accés a la docència universitària o a l'administració educativa, s'hi afegeixen ara l'accés a la categoria de sènior, que l'article 107 configura per a la primària i la secundària però que al final possiblement quedarà per a la primària, i el canvi en la promoció horitzontal, comentat abans, de graus enlloc d'estadis. En tots els procediments s'hi introdueix un nou element discriminador i punitiu: l'avaluació individual del professorat portada a terme per les direccions i la inspecció (art. 102,103,104, 105, 106,107 i 108).

Un model d'avaluació lligat al sistema retributiu que no contribuirà a la reflexió pedagògica i a la millora de la qualitat educativa, sinó al contrari. Anirà en detriment d'ambdues, ja que contribuirà a reforçar la jerarquia i l'autoritat de les direccions de manera subjectiva i, per tant, a l'autocensura d'amplis sectors del professorat, encara que només sigui per evitar futurs problemes. Per tant, tendeix a configurar-se com un instrument per afavorir "l'obediència deguda". És un plantejament pervers que pretén substituir un règim disciplinari, possiblement el més dur de tota l'ordenança laboral, per evitar el procediment de drets i garanties de defensa que aquest conté. El procediment d'avaluació pot castigar més ràpid, sense garanties de defensa i, com s'ha demostrat en casos produïts amb alguns interins, sense tipificar cap falta ni greu, ni lleu.

De nou se'ns situa en la filosofia de l'empresa privada, on el patró o el càrrec que actua en el seu nom pot decidir qui li convé i qui no, sense necessitat de donar massa explicacions.

Aquest procediment no és precisament la manera de millorar el treball en equip, ni de contribuir a la reflexió educativa. Per això a USTEC-STES entenem que l'avaluació és un procés de reflexió col·lectiva de cicles, departaments o claustres, segons el nivell on es reflexiona sobre la pràctica educativa portada a terme des de la realitat de l'entorn social de l'alumnat, el seu punt de partida en el procés educatiu, els recursos i els mètodes utilitzats, i treure'n les conclusions amb els canvis o millores que s'han d'introduir tant en el projecte educatiu com en la pràctica docent. Per descomptat, s'avalua també l'administració educativa i es crea una altra via a través de la inspecció, perquè la direcció política de l'administració conegui les mancances i necessitats dels centres.

Introduir la categoria de professor sènior ens sembla introduir, inútilment, un element diferenciador i divisor més sense necessitat pedagògica i atribuir-li unes funcions que, com en el cas dels catedràtics, pot fer qualsevol professor, perquè, a més els concursos de mèrits que configuren i configuraran l'accés, segons el cas, no tenen res a veure amb les funcions que se'ls pretén encarregar. Per tant, resten com una simple via de promoció retributiva.

5.7. Personal interí

Aptitud per a la pràctica docent

Proposem que per al professorat novell, durant el seu primer any d'incorporació al treball en un centre públic, hi hagi un procés de tutorització de caire orientatiu que li possibiliti una integració en el centre i una incorporació a la reflexió col·lectiva de la pràctica docent.

Això no obstant, entenem que no és necessari un procés d'avaluació punitiu individual de la seva actuació, en tot cas la reflexió hauria de ser col·lectiva amb la resta de companys i orientada a la millora col·lectiva de l'activitat.

No podem admetre de cap manera que aquests "*processos d'avaluació determinin la seva competència docent*" (art 84). I no ho podem admetre sota cap concepte perquè això pot suposar que, com a mal menor, quedi en un fet purament burocràtic, la qual cosa fa absolutament innecessaris aquests processos, i, com a mal major, que qualsevol professor/a interí/na pugui ser apartat de la docència, com a mínim temporalment, sense haver comès cap falta tipificada que pugui merèixer sanció disciplinària, simplement per decisions subjectives sobre la seva manera d'actuar o comportar-se. Aquestes fórmules provoquen una absoluta indefensió en el professorat a l'hora de gaudir dels seus drets i els condemnen a exercir la seva tasca docent sobre la base d'un únic criteri: "l'obediència deguda".

En aquest sentit, l'avantprojecte és ridícul i mostra contínuament una desconfiança vers el professorat. No són suficients les pràctiques a realitzar i superar necessàriament per obtenir la titulació (art. 83), sinó que s'ha d'efectuar i superar un període de prova o pràctiques el primer any de treball i superar un nou període de pràctiques independentment dels anys que portis treballant per accedir a la funció pública docent (art. 93). Seria millor regular correctament les pràctiques durant el període d'estudis, amb una supervisió adequada, amb possibilitats d'exercir la docència amb responsabilitats i d'exercir-la amb diferents tipologies d'alumnat, i que la seva superació, conjuntament amb la resta de matèries, atorgués la titulació, i amb aquesta, la competència necessària per exercir la docència.

No sembla que aquest sigui l'esperit de l'article 83 "la formació inicial", on ja d'entrada es fa una diferenciació incomprensible entre titulació i idoneïtat professional: "*Per obtenir la titulació i la idoneïtat professional cal superar un període de pràctiques tutoritzades*". Dos apunts: primer, són diferents la titulació i la idoneïtat professional? i segon, no es pretén millorar aquest període de pràctiques?

Laboralització del personal substitut

Amb la publicació de la llei, en cada zona educativa **el personal substitut podrà ser contractat en règim laboral per cobrir substitucions temporals (art. 89.6)**, a la pública i a la privada concertada, la qual cosa suposarà un clar empitjorament de les seves condicions de treball: salarials, de contractació, manca de transparència, pèrdua de drets (llicències i permisos)...

Accés als cossos docents

Així mateix, la publicació de la llei comporta de fet la integració del professorat funcionari en els cossos docents propis de la Generalitat, la qual cosa suposarà que el personal interí que superi els processos selectius d'accés i ingressi com a funcionari en els nous cossos

romandrà a la SS, i no tindrà accés a MUFACE, **ni als models de jubilació de classes passives.**

El procés selectiu d'accés a la funció pública que planteja l'avantprojecte no varia substancialment i es perd una gran oportunitat d'obrir una doble via d'accés que faciliti al personal interí l'accés a llocs de treball que porta temps ocupant.

En tot cas, aquest nou accés, que es realitzaria un cop acabades les oposicions transitòries de la LOE, destaca entre les seves característiques negativament: l'obligatorietat de superació de les proves i la ponderació en la nota final de la nota de les proves, els mèrits del concurs i la nota de la fase de pràctiques.

Retribucions

Crea una gran incertesa quant a les retribucions del personal interí, ja que trenca el procés d'homologació retributiva amb la resta del professorat. En aquest sentit, transforma els actuals complements de destinació i específic en un únic complement general amb dos components als quals només podrien accedir els qui comptessin amb tres anys d'activitat professional; els altres cobrarien un complement de formació inicial de menor quantia. Per una altra part, el nou personal interí que ingressi amb posterioritat a la publicació de la llei no tindrà dret a cobrar estadis. La resta d'interins no podran passar del tercer estadi i la quantia d'aquests serà absorbida per qualsevol increment retributiu, la qual cosa equival a una congelació de sou fins que l'increment acumulat superi l'estadi ja consolidat.

Provisió de llocs

Consolida i aprofundeix les mateixes pràctiques discrecionals que es vénen observant fins ara. Manté les mateixes formes de provisió i manteniment de llocs de treball lligades a l'aprovació de les direccions.

5.8. Altres aspectes

L'article 109, sobre prevenció de riscos laborals, curiosament com en altres aspectes de les condicions de treball, és tan reglamentista que s'oblida d'incorporar algunes qüestions i compromisos a portar a terme tan importants com l'elaboració del mapa de riscos de la professió docent i establir un catàleg de malalties professionals.

Introdueix el concepte de jornada especial i obre una via a regular la participació del professorat en les activitats extraescolars i, com hem comentat abans, lliga l'ampliació de la permanència en el centre i de l'horari lectiu a un complement retributiu. S'introdueix el concepte, doncs, d'hores extraordinàries.

A l'article 85, de la formació permanent, hi notem un zel excessiu per la col·laboració amb entitats i universitats privades, que s'hauria de substituir per un compromís ferm de l'administració per organitzar i finançar activitats de formació públiques, adreçades al professorat i altres professionals, tant en els centres i zones lligades al lloc de treball i a la

tasca concreta en l'horari de permanència al centre, com altres activitats genèriques de formació en horari laboral.

6. Els òrgans de govern i participació del centre

A més dels elements que hem vingut assenyalant al llarg d'aquestes al·legacions que indiquen la transformació de l'organització i gestió dels centres públics cap a un model de gestió privada, jerarquizada i autoritària, entenem que l'avantprojecte continua reforçant-nos en la nostra apreciació quan entra a dictaminar les funcions de la direcció, el claustre i el consell escolar.

A parer nostre, els òrgans col·lectius de participació i govern perden poder de decisió en benefici de la direcció, i temem que a la pràctica quedaran relegats a formar part del decorat escolar.

Respecte al nomenament de les coordinacions i les tutories, entenem que, contràriament al que defineix l'article 115, haurien de ser proposades des dels cicles i departaments i aprovats pel claustre, i no nomenats directament per la direcció. No compartim que el fet d'haver accedit al cos de catedràtics atorgui preferència absoluta per ocupar el càrrec de coordinació.

En relació amb les funcions del claustre, creiem que l'article 117 s'hauria de millorar molt, introduint-hi canvis i afegint-hi funcions que el caracteritzessin com un autèntic òrgan de govern. En aquest sentit, entenem que el claustre hauria de ser l'òrgan de participació i decisió del professorat en l'ordenació de les activitats en els centres sobre tots els aspectes educatius i de l'organització del treball, i en altres aspectes del govern del centre.

S'haurien d'aprovar, doncs, amb el màxim consens o majories qualificades, el projecte educatiu, el reglament intern de centre i la programació anual, i aprovar l'adscripció a cursos i a llocs de treball, si escau.

A més, el claustre ha de tenir la facultat d'analitzar i valorar el funcionament general del centre, l'avaluació del rendiment escolar i el resultat de les avaluacions internes i externes en què el centre participi.

Haurien de ser membres del claustre el personal docent i altres professionals que tinguin relació directa amb la docència en el centre.

Entenem que si el director presideix, la seva decisió està per sobre del claustre, per tant, hauria de coordinar les sessions.

L'equip directiu hauria de tenir una composició fixada per reglament, similar en tots els centres de les mateixes característiques, a definir en el reglament, i haurien de quedar fixades les funcions de cada membre. Aquestes funcions no poden quedar tan obertes a allò

que delegui la direcció (art. 118.4). Al mateix temps que la funció de l'equip directiu no ha de ser la de gestionar el projecte educatiu, sinó la de supervisar la gestió que les diferents estructures del centre en fan i la de proposar al claustre i al consell escolar l'aprovació de les modificacions oportunes.

En tot cas, no hauria de ser la direcció qui nomenés i cessés els membres de l'equip directiu, sinó que la direcció hauria de proposar al claustre i al consell escolar tant el nomenament com el cessament per a la seva aprovació i ratificació, respectivament, per majories qualificades.

No reiterarem algunes altres qüestions sobre les funcions de les direccions que haurien de ser suprimides i que ja hem comentat en apartats anteriors.

Així mateix, considerem que la llei hauria de possibilitar el cessament de la direcció per majoria dels membres del consell escolar.

La direcció hauria de ser la representació del centre escollida democràticament per la comunitat educativa i, per tant, una mena de coordinador/a general, amb una mena de característiques que li permetessin treballar amb el màxim consens i la participació de la comunitat educativa. No es tracta que sigui un "leader", paraula que pot conduir a males interpretacions. Per tant, amb referència a l'article 119, la definició de cap de personal s'hauria de suprimir.

Barcelona, 7 de juliol de 2008

Vot particular al Dictamen 10/2008 sobre l'Avantprojecte de la Llei d'Educació de Catalunya, que subscriu en Ramon Farré Roure (ACM), en relació amb l'apartat de fets del dictamen

El dictamen no recull suficientment que la Llei d'Educació de Catalunya ha d'estar arrelada en allò que l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix. En aquest sentit, l'apartat de fets hauria de recollir el següent:

"La Generalitat de Catalunya i la resta dels poders públics, en virtut del que preveu l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, han de garantir la qualitat del sistema d'ensenyament i han d'impulsar una formació humana, científica i tècnica de l'alumnat basada en els valors socials d'igualtat, solidaritat, llibertat, pluralisme, responsabilitat cívica i els altres que fonamenten la convivència democràtica. Els drets que l'Estatut reconeix en els àmbits de les persones, les famílies, l'educació, la cultura, la llengua, la participació, l'accés als serveis públics i els serveis socials, entre altres, vinculen els poders públics de Catalunya, entre els quals la Generalitat. En l'àmbit educatiu, el dret de totes les persones a una educació de qualitat i a accedir-hi en condicions d'igualtat ha de quedar garantit mitjançant un model educatiu d'interès públic.

Corresponen a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de manera íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva. Correspon únicament a la Generalitat l'exercici d'aquestes potestats i funcions, mitjançant les quals pot establir polítiques pròpies. En les matèries que l'Estatut atribueix a la Generalitat de forma compartida amb l'Estat, corresponen a la Generalitat la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva, en el marc de les bases que fixi l'Estat com a principis o mínim comú normatiu en normes amb rang de llei, excepte en els supòsits que es determinin. En exercici d'aquestes competències, la Generalitat pot establir polítiques pròpies. El Parlament ha de desplegar i concretar per mitjà d'una llei les dites disposicions bàsiques.

D'acord amb aquests principis, correspon exercir la potestat legislativa tot elaborant la Llei d'Educació de Catalunya, fonament jurídic de les polítiques pròpies que la Generalitat ha d'establir.

En allò que afecta la llengua i la cultura pròpies, la llei, d'acord amb els drets històrics que fonamenten l'autogovern, ha de recollir la posició singular de la Generalitat en relació amb la llengua i la cultura catalanes i la seva projecció en l'àmbit de l'educació. En aquest sentit, la llei ha de reforçar que la llengua normal d'ensenyament és el català i ha d'establir que només correspon a la Generalitat de Catalunya determinar, quan escaigui, la llengua d'ensenyament de les diferents àrees i matèries dels curricula en els ensenyaments reglats."

S'adhereix a aquest vot particular el senyor Jordi Roig (ACM).

Vot particular al Dictamen 10/2008 sobre l'Avantprojecte de la Llei d'Educació de Catalunya, que subscriu en Ramon Farré Roure (ACM), a l'apartat de consideracions generals del dictamen

L'apartat de consideracions generals del dictamen no recull amb prou profunditat, a criteri de qui subscriu el vot particular, el debat en el si del Consell, ni tampoc els principis, molts d'ells incardinats en els principis constitucionals i estatutaris, que han de ser necessàriament considerats. En aquest sentit l'apartat "Consideracions generals" hauria de recollir el següent:

"Durant l'estudi de la Llei pel Consell, s'ha posat de manifest que en la redacció de l'avantprojecte s'hauria d'haver tingut molt present el Pacte Nacional per a l'Educació i que calia haver emprat aquells termes i idees que van ser fruit de l'acord assolit, i que serien novament objecte de consens en la nova Llei. El Pacte apostava amb fermesa per l'aprovació d'una Llei estable en el marc educatiu que potenciés l'acció educativa dels centres i del professorat.

La Llei d'Educació de Catalunya (LEC) és una oportunitat única per configurar el sistema educatiu català adaptat a la realitat educativa del nostre país, amb ànim de propiciar-ne la millora per tal de garantir el principi fonamental de la qualitat de l'educació per a tot l'alumnat, en condicions d'equitat, en un marc de llibertat i amb garantia d'igualtat d'oportunitats, amb la participació irrenunciable de la comunitat educativa. El ple desenvolupament de la personalitat dels alumnes en el respecte als principis democràtics de convivència i als drets i llibertats fonamentals ha de ser, per tant, la finalitat primera de la Llei d'educació.

Per tal de fer-ho possible, la Llei ha de permetre la configuració de polítiques públiques, compatibles amb diferents orientacions dels governs que les hagin d'impulsar i aplicar, que estiguin d'acord amb els principis rectors recollits en la Constitució Espanyola, en l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i en els tractats i acords internacionals subscrits i ratificats per l'Estat espanyol. Especial rellevància en l'àmbit català tenen els drets, els deures i els principis rectors recollits en el Títol primer de l'Estatut, que, en allò que a l'educació afecta, han de quedar recollits i emparats en la LEC de manera expressa.

Igualment, la Llei ha de ser especialment curosa amb el reconeixement efectiu del dret a l'educació i amb el reconeixement constitucional de la llibertat d'ensenyament, tal i com recull l'article 27 de la Constitució Espanyola, que, alhora, imposa als poders públics l'obligació de garantir els drets que hi són reconeguts, entre els quals el dret de tothom a l'educació mitjançant la programació general de l'ensenyament, tenint en compte l'oferta de centres públics i de centres privats concertats i amb la participació efectiva de tots els sectors afectats, i la creació de centres docents, i el dret que assisteix els pares per tal que els fills rebin l'educació religiosa i moral que vagi d'acord amb les seves conviccions.

Aquests principis generals s'han de traduir en una redacció positiva de la llei que reconegui la necessària autonomia dels centres docents, a qui els és exigible proporcionar una educació de qualitat a tot l'alumnat, que ha d'afectar tant la seva capacitat de construir un projecte educatiu propi, que en el cas dels centres privats concertats ha d'incorporar el caràcter propi, en els termes i amb els límits reconeguts a la legislació vigent, com la seva organització i funcionament.

En l'accés als centres d'ensenyament, les administracions educatives han de garantir la igualtat en l'admissió dels alumnes en centres públics i privats concertats de manera que garanteixi el dret a l'educació, l'accés en condicions d'igualtat i la llibertat d'elecció de centre per pares o tutors, i la llibertat de creació de centres docents, inherent a la llibertat d'ensenyament, tot fent possible una adequada i equilibrada distribució entre els centres escolars dels alumnes amb necessitat específica de suport educatiu.

Consegüentment, i per garantir la possibilitat d'escolaritzar tots els alumnes sense discriminació per motius socioeconòmics, els centres públics o privats concertats han de rebre de l'Administració de la Generalitat els recursos homòlegs, suficients i necessaris per garantir la gratuïtat efectiva dels ensenyaments de caràcter gratuït, cosa que ha de ser expressament reconeguda en la llei.

El dret a l'educació de qualitat i a accedir-hi en condicions d'igualtat ha de quedar reconegut i garantit en el model educatiu estatutari d'interès públic que la llei ha de configurar ineludiblement, model que en el Pacte Nacional per a l'Educació s'entén equivalent al concepte de servei públic educatiu, que ha de ser prestat a través dels centres públics i dels centres privats que s'acullin al règim de concerts.

La llei ha de prestar una atenció prioritària al professorat i a la resta de personal que presta serveis en centres públics i privats concertats. La qualitat de l'educació depèn radicalment de la qualitat dels docents i aquesta ha de ser sempre millorada. Una atenció prioritària a la seva formació inicial i permanent és imprescindible amb la finalitat de donar resposta a les necessitats i a les noves demandes que el sistema educatiu rep. Així mateix, cal seguir millorant les condicions en què el professorat du a terme la seva feina, i promoure el reconeixement, el suport i la valoració social de la funció docent, l'exercici de la qual ha de fer-se sota criteris d'analogia en els centres sostinguts amb fons públics.

La llei ha de ser, així mateix, especialment curosa en recollir i protegir la posició singular de la Generalitat en relació amb la llengua i la cultura catalanes i la seva projecció a l'àmbit educatiu, en els termes que l'Estatut estableix en relació amb els drets històrics, alhora que ha de possibilitar el ple desenvolupament de les competències en matèria d'ensenyament que s'hi contenen. La llei ha de definir i concretar aquells aspectes que es deriven del desplegament de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i que singularitzi el sistema educatiu català, en millori la qualitat i el doti de prou estabilitat per assolir els seus objectius.

La Generalitat de Catalunya, sistema institucional en què s'organitza políticament l'autogovern del país, en exercici de les competències estatutàries, ha d'actuar com a veritable administració educativa amb competències en matèria d'ensenyament per tal de garantir la igualtat i la cohesió socials en tot el territori de Catalunya, evitant tota ombra de discriminació injustificada qualsevulla que en sigui la causa. La coresponsabilització dels ens locals, en els termes ja recollits en el Pacte Nacional per l'Educació és, així mateix, imprescindible, com ho és la contribució de totes les institucions catalanes, les organitzacions socials i la societat civil representada en aquest Consell, amb la finalitat d'arribar a disposar d'un sistema educatiu que assoleixi altes cotes d'equitat i excel·lència, on els drets dels alumnes, el primer dels quals el dret a rebre una educació de qualitat, siguin garantits i els seus deures degudament establerts."

S'adhereix a aquest vot particular el senyor Jordi Roig (ACM).

Vot particular al Dictamen 10/2008 sobre l'Avantprojecte de la Llei d'Educació de Catalunya, que subscriu en Ramon Farré Roure (ACM), en relació amb alguns aspectes vinculats al paper dels ens locals

El dictamen no aprofundeix suficientment en els punts següents, que han de ser considerats en la redacció de la llei.

Condicció d'administració educativa

1. En la legislació bàsica, les referències a les administracions educatives (només en la LOE hi ha 239 referències) s'entenen fetes a les de les Comunitats Autònomes. Sovint hom llegeix "Les administracions educatives han de cooperar amb les corporacions locals...".

Considerar les entitats locals, totes elles, com a administracions educatives comportarà que allò que les lleis prediquin d'aquestes o obliguin a aquestes els sigui d'aplicació a les administracions locals en allò que els pertorqui en matèria educativa.

2. La definició d'administració educativa no afegeix res a la consideració d'administració pública amb competències en l'àmbit educatiu, segons allò que les lleis estableixin.

3. La condició d'Administració educativa suposa capacitat per ordenar i regular allò que és de la seva competència. Atorgar als ens locals condició d'administració educativa podria suposar que, en allò que es transferís, cada administració pogués ordenar-ho d'una manera diferent. Hi podria haver, així, ordenacions diferents en escoles d'adults, primer cicle d'educació infantil, admissió d'alumnes en llars d'infants, vigilància de l'escolarització, escoles d'arts..., al llarg del territori de Catalunya provocant una certa possibilitat de tractament desigual als ciutadans i diferenciació en els seus drets i deures en funció del lloc de residència.

Els principis ordenadors han de ser els mateixos, podent les administracions locals gestionar diferentment allò que els és transferit, o delegat, o és de la seva titularitat, i adaptar l'ordenació general amb els límits i condicions que les lleis estableixin en cada moment.

No seria acceptable configurar una Administració de l'educació a Catalunya que compartimentés fins a l'extrem l'educació pública catalana, de la qual la Generalitat de Catalunya n'és titular en bona part, per raons de cohesió, d'equitat.

Competències de l'Administració educativa de la Generalitat

La LEC ha d'establir indubitablement que la Generalitat estableix i dirigeix la política educativa a Catalunya en l'àmbit no universitari en totes les matèries, sens perjudici de les competències que l'Estatut d'Autonomia atribueix als governs locals.

El paper de les comarques

Les comarques han de poder gaudir de competències educatives o participar-ne. Haurien de ser citades expressament.

Coresponsabilització entre la Generalitat i els ajuntaments

En primer lloc, no és acceptable establir que "L'exercici de la coresponsabilitat de cada ajuntament i del Departament s'articula a nivell territorial". S'articula de la manera que els qui es coresponsabilitzen volen i respectant els seus àmbits d'autonomia pròpia. La coresponsabilització no s'ha de fer necessàriament en el si de les zones educatives. Les zones educatives, expressió que al llarg de la llei té diferents continguts i accepcions, no poden condicionar l'exercici de les competències dels ens locals.

En l'establiment de consorcis "la presa de decisions requereix l'acord de la representació de la Generalitat en el seu òrgan decisor". Amb caràcter general, l'Administració de la Generalitat ha de poder tenir i ha de tenir, en principi i per principi, el pes fonamental en l'exercici de les competències que li corresponen, per responsabilitat i per garantir l'equitat, la cohesió, i la igualtat d'accés i de provisió en els serveis educatius arreu Catalunya. No pot quedar establert per llei que és normal que la Generalitat només tingui el "veto" en les decisions. Ha de ser, en principi, motor i responsable principal en la prestació dels serveis que li correspon prestar.

Les competències que poden exercir els consorcis no estan tancades. La relació hauria de ser tancada, sens perjudici de les competències de les administracions consorciades, i sens perjudici d'acordar allò que aquestes considerin escaient en la seva configuració en l'instrument jurídic de col·laboració corresponent.

Les competències no dependents directament dels "territoris" i que han de respondre a polítiques de país o que són plenament de política educativa general com "la concertació i autorització de centres concertats" no haurien de ser matèria consorciabile per tal de mantenir una certa coherència en qüestions fonamentals, i més quan la Generalitat, com estableix l'avantprojecte, pot no tenir necessàriament el rol principal en el consorci.

Finançament

El Consell no ha conegut la memòria econòmica de la llei, en què es concretin els criteris amb què es finançaran els serveis transferits als ens locals, singularment, el de suficiència i equivalència amb els serveis de la mateixa Generalitat, en centres i serveis educatius idèntics o similars, el principi d'adequació de les transferències als increments de costos que es vagin produint o als canvis en les formes de prestació dels serveis que vinguin exigits per canvis en la legislació educativa, per canvis en les exigències socials en la millor prestació dels serveis, l'atenció suficient als costos de gestió que se'n derivin, de la qual cosa n'ha de quedar constància expressa.

Un altre principi que la llei hauria de recollir ben expressament i el dictamen no en fa esment amb força suficient és el de suficiència de la transferència de recursos per als nous serveis que els ens locals assumeixin i que han de quedar fixats de comú acord entre les dues administracions, Generalitat i ens locals.

Zones educatives. Territorialització de l'Administració educativa de la Generalitat

Pròpiament, no caldria que la llei regulés la forma en què l'Administració s'autoorganitza. Fer-ho ja entra dins les seves competències.

En allò que afecta especialment les administracions locals, les zones educatives es defineixen com a àmbit ordinari de concurrència i col·laboració de les administracions educatives i les municipals, cosa que no és acceptable en condicionar les relacions entre administracions autònomes a una zonificació determinada, que no coincidirà sempre amb els àmbits territorials municipals.

Tota referència a la zonificació pot ésser suprimida per innecessària, per complicar l'administració territorial, per augmentar la burocràcia, pel risc de disminuir les competències i atribucions dels ens locals i els centres educatius, per condicionar l'autonomia municipal indegudament i perquè, si cal cap zonificació, en allò que sigui imprescindible per una bona administració dels recursos i la programació de l'ensenyament, una norma reglamentària fonamentada en la capacitat d'autoorganització de l'administració permet d'establir-les, sense dotar-les de la condició d'estructura afegida a la ja existent o a la dissenyada en la llei.

S'adhereix a aquest vot particular el senyor Jordi Roig (ACM).

Vot particular al Dictamen 10/2008 sobre l'Avantprojecte de la Llei d'Educació de Catalunya, que subscriuen la senyora Mercè Rey i el senyor Antoni Arasanz, representants de les associacions de pares i mares de les escoles concertades de Catalunya, a l'apartat consideracions generals del dictamen

L'apartat de consideracions generals del dictamen no recull amb prou profunditat, a criteri dels qui subscriuen el vot particular, el debat en el si del Consell ni tampoc els principis, molts d'ells incardinats en els principis constitucionals i estatutaris, que han de ser necessàriament considerats. En aquest sentit l'apartat "Consideracions generals" hauria de recollir el següent:

"Durant l'estudi de la llei pel Consell s'ha posat de manifest que en la redacció de l'avantprojecte s'hauria d'haver tingut molt present el Pacte Nacional per a l'Educació i que calia haver emprat aquells termes i idees que van ser fruit de l'acord assolit, i que serien novament objecte de consens en la nova llei. El Pacte apostava amb fermesa per l'aprovació d'una llei estable en el marc educatiu que potenciés l'acció educativa dels centres i del professorat.

La Llei d'Educació de Catalunya (LEC) és una oportunitat única per configurar el sistema educatiu català adaptat a la realitat educativa del nostre país, amb ànim de propiciar-ne la seva millora per tal de garantir el principi fonamental de la qualitat de l'educació per a tot l'alumnat, en condicions d'equitat, en un marc de llibertat i amb garantia d'igualtat d'oportunitats, amb la participació irrenunciable de la comunitat educativa. El ple desenvolupament de la personalitat dels alumnes en el respecte als principis democràtics de convivència i als drets i llibertats fonamentals ha de ser, per tant, la finalitat primera de la llei d'educació.

Per tal de fer-ho possible, la llei ha de permetre la configuració de polítiques públiques, compatibles amb diferents orientacions dels governs que les hagin d'impulsar i aplicar, que estiguin d'acord amb els principis rectorals recollits en la Constitució Espanyola, en l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i en els tractats i acords internacionals subscrits i ratificats per l'estat espanyol. Especial rellevància en l'àmbit català tenen els drets, els deures i els principis rectorals recollits en el Títol primer de l'Estatut, que, en allò que a l'educació afecta, han de quedar recollits i emparats en la LEC d'una manera expressa.

Igualment, la llei ha de ser especialment curosa amb el reconeixement efectiu del dret a l'educació i amb el reconeixement constitucional de la llibertat d'ensenyament, tal i com recull l'article 27 de la Constitució Espanyola, que, alhora, imposa als poders públics l'obligació de garantir els drets que hi són reconeguts, entre els quals el dret de tothom a l'educació mitjançant la programació general de l'ensenyament, tenint en compte l'oferta de centres públics i de centres privats concertats i amb la participació efectiva de tots els sectors afectats, i la creació de centres docents, i el dret que assisteix els pares per tal que els fills rebin l'educació religiosa i moral que vagi d'acord amb les seves conviccions.

Aquests principis generals s'han de traduir en una redacció positiva de la llei que reconegui la necessària autonomia dels centres docents, a qui els és exigible de proporcionar una educació de qualitat a tot l'alumnat, que ha d'afectar tant la seva capacitat de construir un projecte educatiu propi, que en el cas dels centres privats concertats ha d'incorporar el caràcter propi, en els termes i amb els límits reconeguts a la legislació vigent, com la seva organització i funcionament.

En l'accés als centres d'ensenyament, les administracions educatives han de garantir la igualtat en l'admissió dels alumnes en centres públics i privats concertats de manera que garanteixi el dret a l'educació, l'accés en condicions d'igualtat i la llibertat d'elecció de centre per pares o tutors, i la llibertat de creació de centres docents, inherent a la llibertat d'ensenyament, tot fent possible una adequada i equilibrada distribució entre els centres escolars dels alumnes amb necessitat específica de suport educatiu.

Consegüentment, i per garantir la possibilitat d'escolaritzar tots els alumnes sense discriminació per motius socioeconòmics, els centres públics o privats concertats han de rebre de l'Administració de la Generalitat els recursos homòlegs, suficients i necessaris per garantir la gratuïtat efectiva dels ensenyaments de caràcter gratuït, cosa que ha de ser expressament reconeguda en la llei.

El dret a l'educació de qualitat i a accedir-hi en condicions d'igualtat ha de quedar reconegut i garantit en el model educatiu estatutari d'interès públic que la llei ha de configurar ineludiblement, model que en el Pacte Nacional per a l'Educació s'entén equivalent al concepte de servei públic educatiu, que ha de ser prestat a través dels centres públics i dels centres privats que s'acullin al règim de concerts.

La llei ha de prestar una atenció prioritària al professorat i a la resta de personal que presta serveis en centres públics i privats concertats. La qualitat de l'educació depèn radicalment de la qualitat dels docents i aquesta ha de ser sempre millorada. Una atenció prioritària a la seva formació inicial i permanent és imprescindible amb la finalitat de donar resposta a les necessitats i a les noves demandes que rep el sistema educatiu. Així mateix, cal seguir millorant les condicions en què el professorat du a terme la seva feina, i promoure el reconeixement, el suport i la valoració social de la funció docent, l'exercici de la qual ha de fer-se sota criteris d'analogia en els centres sostinguts amb fons públics.

La llei ha de ser, així mateix, especialment curosa en recollir i protegir la posició singular de la Generalitat en relació amb la llengua i la cultura catalanes i la seva projecció a l'àmbit educatiu, en els termes que l'Estatut estableix en relació amb els drets històrics, alhora que ha de possibilitar el ple desenvolupament de les competències en matèria d'ensenyament que s'hi contenen. La llei ha de definir i concretar aquells aspectes que es deriven del desplegament de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i que singularitzi el sistema educatiu català, en millori la qualitat i el doti de prou estabilitat per assolir els seus objectius.

La Generalitat de Catalunya, sistema institucional en què s'organitza políticament l'autogovern del país, en exercici de les competències estatutàries, ha d'actuar com a veritable administració educativa amb competències en matèria d'ensenyament per tal de garantir la igualtat i la cohesió socials en tot el territori de Catalunya, evitant tota ombra de discriminació injustificada qualsevulla que en sigui la causa. La coresponsabilització dels ens locals, en els termes ja recollits en el Pacte Nacional per l'Educació és, així mateix, imprescindible, com ho és la contribució de totes les institucions catalanes, les organitzacions socials i la societat civil representada en aquest Consell, amb la finalitat d'arribar a disposar d'un sistema educatiu que assoleixi altes cotes d'equitat i excel·lència, on els drets dels alumnes, el primer dels quals el dret a rebre una educació de qualitat, siguin garantits i els seus deures degudament establerts."

Vot particular en contra del Dictamen 10/2008 sobre l'Avantprojecte de la Llei d'Educació de Catalunya que presenten conjuntament el sector de titulars de centres privats (Serveis Educatius de Catalunya, Confederació de Centres Autònoms d'Ensenyament de Catalunya i Federació Catalana de Centres d'Ensenyament) i el sector d'organitzacions patronals (Foment del Treball i PIMEC-SEFES), representats pels senyors Juan José Albericio, Sebastià Àlvarez, Enric Grau, Josep Algueró, Antoni Jorba i Manuel Rosillo

Es presenta aquest vot en contra per la raó que no es considera introduir en el dictamen els **fets i consideracions generals** que es relacionen a continuació. El sector que representem no volem deixar de fer notar algunes de les coses que han succeït en la tramesa de l'Avantprojecte de la Llei Catalana d'Educació

Als fets

En publicar-se el document de bases, antecedent de la llei, ja es generà un debat intens en diferents sectors de la comunitat educativa, amb una mobilització significativa. Coincidint amb el debat de la llei en el Consell, la societat catalana i els sectors educatius han palesat a bastament i en formes diferents la conveniència que es promulgui la llei catalana d'educació i l'opinió que li mereix l'avantprojecte, no sempre favorable en tots els seus extrems, encara que favorable en altres. Diversos col·lectius hi han presentat esmenes i al·legacions, que són coneguts i valorats per la comunitat educativa. Així mateix, milers de ciutadans han subscrit diverses al·legacions. El debat en el Consell ha reflectit també aquesta diversitat de mirades sobre l'avantprojecte de llei.

A les consideracions generals

"Durant l'estudi de la llei pel Consell s'ha posat de manifest que en la redacció de l'avantprojecte s'hauria d'haver tingut molt present el Pacte Nacional per a l'Educació i que calia haver emprat aquells termes i idees que van ser fruit de l'acord assolit, i que serien novament objecte de consens en la nova llei. El Pacte apostava amb fermesa per l'aprovació d'una llei estable en el marc educatiu que potenciés l'acció educativa dels centres i del professorat.

La Llei d'Educació de Catalunya (LEC) és una oportunitat única per configurar el sistema educatiu català adaptat a la realitat educativa del nostre país, amb ànim de propiciar-ne la seva millora per tal de garantir el principi fonamental de la qualitat de l'educació per a tot l'alumnat, en condicions d'equitat, en un marc de llibertat i amb garantia d'igualtat d'oportunitats, amb la participació irrenunciable de la comunitat educativa. El ple desenvolupament de la personalitat dels alumnes en el respecte als principis democràtics de convivència i als drets i llibertats fonamentals ha de ser, per tant, la finalitat primera de la llei d'educació.

Per tal de fer-ho possible, la llei ha de permetre la configuració de polítiques públiques, compatibles amb diferents orientacions dels governs que les hagin d'impulsar i aplicar, que estiguin d'acord amb els principis rectorals recollits en la Constitució Espanyola, en l'Estatut

d'Autonomia de Catalunya i en els tractats i acords internacionals subscrits i ratificats per l'Estat espanyol. Especial rellevància en l'àmbit català tenen els drets, els deures i els principis rectors recollits en el Títol primer de l'Estatut, que, en allò que a l'educació afecta, han de quedar recollits i emparats en la LEC d'una manera expressa.

Igualment, la llei ha de ser especialment curosa amb el reconeixement efectiu del dret a l'educació i amb el reconeixement constitucional de la llibertat d'ensenyament, tal i com recull l'article 27 de la Constitució Espanyola, que, alhora, imposa als poders públics l'obligació de garantir els drets que hi són reconeguts, entre els quals el dret de tothom a l'educació mitjançant la programació general de l'ensenyament, tenint en compte l'oferta de centres públics i de centres privats concertats i amb la participació efectiva de tots els sectors afectats, i la creació de centres docents, i el dret que assisteix els pares per tal que els fills rebin l'educació religiosa i moral que vagi d'acord amb les seves conviccions.

Aquests principis generals s'han de traduir en una redacció positiva de la llei que reconegui la necessària autonomia dels centres docents, a qui els és exigible de proporcionar una educació de qualitat a tot l'alumnat, que ha d'afectar tant la seva capacitat de construir un projecte educatiu propi, que en el cas dels centres privats concertats ha d'incorporar el caràcter propi, en els termes i amb els límits reconeguts a la legislació vigent, com la seva organització i funcionament.

En l'accés als centres d'ensenyament, les administracions educatives han de garantir la igualtat en l'admissió dels alumnes en centres públics i privats concertats de manera que garanteixi el dret a l'educació, l'accés en condicions d'igualtat i la llibertat d'elecció de centre per pares o tutors, i la llibertat de creació de centres docents, inherent a la llibertat d'ensenyament, tot fent possible una adequada i equilibrada distribució entre els centres escolars dels alumnes amb necessitat específica de suport educatiu.

Consegüentment, i per garantir la possibilitat d'escolaritzar tots els alumnes sense discriminació per motius socioeconòmics, els centres públics o privats concertats han de rebre de l'Administració de la Generalitat els recursos homòlegs, suficients i necessaris per garantir la gratuïtat efectiva dels ensenyaments de caràcter gratuït, cosa que ha de ser expressament reconeguda en la llei.

El dret a l'educació de qualitat i a accedir-hi en condicions d'igualtat ha de quedar reconegut i garantit en el model educatiu estatutari d'interès públic que la llei ha de configurar ineludiblement, model que en el Pacte Nacional per a l'Educació s'entén equivalent al concepte de servei públic educatiu, que ha de ser prestat a través dels centres públics i dels centres privats que s'acullin al règim de concerts.

La llei ha de prestar una atenció prioritària al professorat i a la resta de personal que presta serveis en centres públics i privats concertats. La qualitat de l'educació depèn radicalment de la qualitat dels docents i aquesta ha de ser sempre millorada. Una atenció prioritària a la seva formació inicial i permanent és imprescindible amb la finalitat de donar resposta a les

necessitats i a les noves demandes que rep el sistema educatiu. Així mateix, cal seguir millorant les condicions en què el professorat du a terme la seva feina, i promoure el reconeixement, el suport i la valoració social de la funció docent, l'exercici de la qual ha de fer-se sota criteris d'analogia en els centres sostinguts amb fons públics.

La llei ha de ser, així mateix, especialment curosa en recollir i protegir la posició singular de la Generalitat en relació amb la llengua i la cultura catalanes i la seva projecció a l'àmbit educatiu, en els termes que l'Estatut estableix en relació amb els drets històrics, alhora que ha de possibilitar el ple desenvolupament de les competències en matèria d'ensenyament que s'hi contenen. La llei ha de definir i concretar aquells aspectes que es deriven del desplegament de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i que singularitzi el sistema educatiu català, en millori la qualitat i el doti de prou estabilitat per assolir els seus objectius.

La Generalitat de Catalunya, sistema institucional en què s'organitza políticament l'autogovern del país, en exercici de les competències estatutàries, ha d'actuar com a veritable administració educativa amb competències en matèria d'ensenyament per tal de garantir la igualtat i la cohesió socials en tot el territori de Catalunya, evitant tota ombra de discriminació injustificada qualsevulla que en sigui la causa. La coresponsabilització dels ens locals, en els termes ja recollits en el Pacte Nacional per l'Educació és, així mateix, imprescindible, com ho és la contribució de totes les institucions catalanes, les organitzacions socials i la societat civil representada en aquest Consell, amb la finalitat d'arribar a disposar d'un sistema educatiu que assoleixi altes cotes d'equitat i excel·lència, on els drets dels alumnes, el primer dels quals el dret a rebre una educació de qualitat, siguin garantits i els seus deures degudament establerts"